

Abstracts of Dissertations

Institute of Information and
Communication Technologies

BULGARIAN ACADEMY OF
SCIENCES

4 / 2017

RESEARCH AND
CONTROL OF SERVICE
MOBILE ROBOTS FOR
HELPING HUMAN

Denis Chikurtev

ИЗСЛЕДВАНЕ И
УПРАВЛЕНИЕ НА СЕРВИЗНИ
РОБОТИ ЗА ПОДПОМАГАНЕ
НА ЧОВЕКА

Денис Чикуртев

Автореферати на дисертации

Институт по информационни и
комуникационни технологии

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

ISSN: 1314-6351

Поредицата „Автореферати на дисертации на Института по информационни и комуникационни технологии при Българската академия на науките“ представя в електронен формат автореферати на дисертации за получаване на научната степен „Доктор на науките“ или на образователната и научната степен „Доктор“, защитени в Института по информационни и комуникационни технологии при Българската академия на науките. Представените трудове отразяват нови научни и научно-приложни приноси в редица области на информационните и комуникационните технологии като Компютърни мрежи и архитектури, Паралелни алгоритми, Научни пресмятания, Лингвистично моделиране, Математически методи за обработка на сензорна информация, Информационни технологии в сигурността, Технологии за управление и обработка на знания, Грид-технологии и приложения, Оптимизация и вземане на решения, Обработка на сигнали и разпознаване на образи, Интелигентни системи, Информационни процеси и системи, Вградени интелигентни технологии, Йерархични системи, Комуникационни системи и услуги и др.

Редактори

Генадий Агре

Институт по информационни и комуникационни технологии, Българска академия на науките
E-mail: agre@iinf.bas.bg

Райна Георгиева

Институт по информационни и комуникационни технологии, Българска академия на науките
E-mail: rayna@parallel.bas.bg

Даниела Борисова

Институт по информационни и комуникационни технологии, Българска академия на науките
E-mail: dborissova@iit.bas.bg

Настоящото издание е обект на авторско право. Всички права са запазени при превод, разпечатване, използване на илюстрации, цитирания, разпространение, възпроизвеждане на микрофилми или по други начини, както и съхранение в бази от данни на всички или част от материалите в настоящето издание. Копирането на изданието или на част от съдържанието му е разрешено само със съгласието на авторите и/или редакторите

*The series **Abstracts of Dissertations of the Institute of Information and Communication Technologies at the Bulgarian Academy of Sciences** presents in an electronic format the abstracts of Doctor of Sciences and PhD dissertations defended in the Institute of Information and Communication Technologies at the Bulgarian Academy of Sciences. The studies provide new original results in such areas of Information and Communication Technologies as Computer Networks and Architectures, Parallel Algorithms, Scientific Computations, Linguistic Modelling, Mathematical Methods for Sensor Data Processing, Information Technologies for Security, Technologies for Knowledge management and processing, Grid Technologies and Applications, Optimization and Decision Making, Signal Processing and Pattern Recognition, Information Processing and Systems, Intelligent Systems, Embedded Intelligent Technologies, Hierarchical Systems, Communication Systems and Services, etc.*

Editors

Gennady Agre

Institute of Information and Communication Technologies, Bulgarian Academy of Sciences
E-mail: agre@iinf.bas.bg

Rayna Georgieva

Institute of Information and Communication Technologies, Bulgarian Academy of Sciences
E-mail: rayna@parallel.bas.bg

Daniela Borissova

Institute of Information and Communication Technologies, Bulgarian Academy of Sciences
E-mail: dborissova@iit.bas.bg

This work is subjected to copyright. All rights are reserved, whether the whole or part of the materials is concerned, specifically the rights of translation, reprinting, re-use of illustrations, recitation, broadcasting, reproduction on microfilms or in other ways, and storage in data banks. Duplication of this work or part thereof is only permitted under the provisions of the authors and/or editor.

Abstract of PhD Thesis

RESEARCH AND CONTROL OF SERVICE MOBILE ROBOTS FOR HELPING HUMAN

Denis Safidinov Chikurtev

Supervisor: Prof. Dimitar Karastoyanov

Approved by Supervising Committee:

Prof. Todor Neshkov
Assoc. Prof. Luben Klochkov
Prof. Kostadin Kostadinov
Assoc. Prof. Vladimir Monov
Prof. Dimitar Karastoyanov

Approved by Supervising Committee:

Prof. PhD Todor Neshkov
Prof. PhD Kostadin Kostadinov
Assoc. Prof. PhD Luben Klochkov
Prof. PhD Domitar Karastoyanov
Assoc. Prof. PhD Vladimir Monov

The PhD thesis was discussed and allowed to be defended during an extended session of the Department of Embedded Intelligent Technologies at IICT-BAS, which had been held on July 31, 2017.

The defense of the PhD thesis had been held on at am in Room 507, Block 2, IICT-BAS.

The full volume of the dissertation is 106 pages. It consists of an introduction and four chapters. The list of references contains 75 titles. The text of the dissertation includes 2 tables and 77 figures.

Keywords: robot, service robot, mobile robot, robotic manipulator, Robot Operating System, localization and navigation, odometry, computer vision, OpenCV, robot control, web user interface, iterative learning control, tele-control, collision avoidance, intelligent service robots.

Introduction

The aim of the dissertation is research, improve and creation of methods, algorithms and control systems for service robots for person assistance. The conduct of these studies should contribute to the development of service robots by improving and expanding their capabilities to perform complex tasks. Service robots must be able to move autonomously, recognize basic objects, take and bring these objects, make decisions in certain situations, manage remotely and be at an affordable price. The research covers the following problem areas of service robots: localization and navigation, computer vision, robot operating system (ROS), Internet interface, sensor systems, intelligent control systems, servicing the elderly and disabled, and budget decisions to reduce and optimize the cost of the robots.

In order to achieve the goal of the dissertation, we have to solve the following tasks:

- Analysis of the current state of research and problems in the field of service robotics;
- Investigation of methods to improve localization and navigation in mobile robots;
- Research of methods of computer vision for object and human recognition;
- Research of the capabilities and application of the Robot Operating System - ROS;
- Research of methods for control of robotic manipulators for working in home environment;
- Development of methods for control of service robots by using various devices and interfaces;
- Investigation of methods and techniques for helping the elderly and disabled;
- Conduct real experiments to show the results of the research and development;

1. Methodology

Serving robots receive mass media coverage, contributing to spreading this new area of robotics to a wider audience. Robots are obviously on the rise: in production and more and more often in everyday life. The growing interest in service robotics is partly due to the diversity and number of new businesses, which now account for more than 25% of all robot companies. In addition, large companies are increasingly investing in robotics, often through the acquisition of new companies.

In professional applications, service robots already have a significant impact in various areas such as agriculture, surgery, logistics and underwater applications and increase their economic importance. Driven by the rising security threat, there is an increasing need to keep track of daily environments, resulting in increased and complicated task management and data flows. To meet these major needs, robots will play a very important role in the maintenance, security and rescue market.

Personal and home use robotics have experienced strong global growth with a relatively small number of mass-market products: floor cleaning robots, mowers and robots for education and entertainment. Future product development points to home robots with higher complexity, capabilities and quality, such as robot assistants to help adults to help with housework and entertainment. Service robots for home assistance have to provide support and instructional help in a person's daily life and promote self-initiative [1]. They can provide services in hospitals for surgery and rehabilitation [2], [3].

Over the last decades, many robotic platforms have been developed, most of which include mobility, some autonomous navigation and, more recently, manipulation capabilities. However, it is difficult to find service robot platforms, which also include vision capability with object recognition, gesture recognition and scene modeling, comprehensive reasoning and component planning, and user interaction concepts.

1.1. Algorithms for control, navigation and localization and computer vision.

- ROS

Robot operating system (ROS) - The Robot Operating System (ROS) is a flexible framework for writing robot software. It is a collection of tools, libraries, and conventions that aim to simplify the task of creating complex and robust robot behavior across a wide variety of robotic platforms [4]. All ROS software is organized into packages. A ROS package is a coherent collection of files, generally including both executables and supporting files that serves a specific purpose.

One of the basic goals of ROS is to enable roboticists to design software as a collection of small, mostly independent programs called nodes that all run at the same time. For this to work, those nodes must be able to communicate with one another. The part of ROS that facilitates this communication is called the ROS master. A running instance of a ROS program is called a node. The primary mechanism that ROS nodes use to communicate is to send messages. Messages in ROS are organized into named topics. The idea is that a node that wants to share information will publish messages on the appropriate topic or topics; a node that wants to receive information will subscribe to the topic or topics that it is interested. The ROS master takes care of ensuring that publishers and subscribers can find each other; the messages themselves are sent directly from publisher to subscriber.

- Navigation and localization

Navigation systems for mobile robots require both sufficiently reliable estimation of the current robot location and precise map of the navigation area. These systems are separated into two levels of control: global path planning and local motion control. The local navigation systems are capable of producing a new path in response to the environmental changes. These systems can be divided into directional and velocity space based approaches [5]. The directional approaches such as Potential field method [6], Virtual Force Field [7], which extends to Vector Field Histogram [8] and Nearness Diagram algorithm [9], generate a direction for the robot to head in. Velocity space approaches such as Curvature Velocity method [10], Lane Curvature method [11], and Dynamic Window method [12], perform a search of the commands controlling the robot such as translational and rotational velocities directly from the velocities space.

For developing the navigation system of the robot, we use SLAM (Simultaneous Localization and Mapping) for mobile robots [13]. The SLAM process consists of a number of steps. The goal of the process is to use the environment to update the position of the robot. Since the odometry of the robot (which gives the robots position) is often erroneous, we cannot rely directly on the odometry. We can use laser scans of the environment to correct the position of the robot. This is accomplished by extracting features from the environment and re-observing when the robot moves around. An EKF (Extended Kalman Filter) is the heart of the SLAM process (fig. 1).

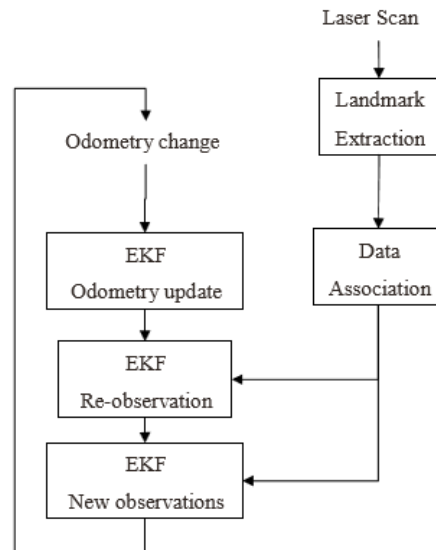

Figure 1. SLAM process.

When the odometry changes because the robot moves the uncertainty pertaining to the robots new position is updated in the EKF using Odometry update. Landmarks are then extracted from the environment from the robots new position. The robot then attempts to associate these landmarks to observations of landmarks it previously has seen. Re-observed landmarks are then used to update the robots position in the EKF.

- Odometry errors

Odometry computes the robot's relative horizontal displacement and change in orientation as a function of the incremental horizontal displacement of the drive wheels [14]. The latter is found from incremental wheel encoders as follows: Suppose that at sampling interval I the left and right wheel encoders show a pulse increment of N_L and N_R , respectively. Suppose further that

$$cm = D_n/nC_e$$

where

cm - Conversion factor that translates encoder pulses into linear wheel displacement.

D_n - Nominal wheel diameter (in mm).

C_e - Encoder resolution (in pulses per revolution).

n - Gear ratio of the reduction gear between the motor (where the encoder is attached) and the drive wheel.

One can then compute the incremental travel distance for the left and right wheel, UL_i and UR_i according to

$$UL/R_i = cm \cdot NL/R_i$$

Our robot has the following parameters:

- Wheel radius – 76,2 mm
- Distance between wheels – 390 mm
- Encoders resolution – 144 ticks / turn

We calculate the distance travelled by each wheel in meters, given the current readings of the encoders:

$$\text{left_distance} = (\text{current_left_encoder_ticks} - \text{last_left_encoder_ticks}) / \text{LEFT_TICKS_PER_METER}$$

$$\text{last_left_encoder_ticks} = \text{current_left_encoder_ticks}$$

Next, we estimate the total distance between the current and previous positions in meters:

$$\text{distance} = (\text{left_distance} + \text{right_distance}) / 2.0$$

We calculate the heading of the robot:

$$\text{theta} = \text{theta} + (\text{left_distance} - \text{right_distance}) / \text{DISTANCE_BETWEEN_WHEELS}$$

Finally, we can estimate the current position (x , y) of our robot:

$$x = x + \text{distance} * \cos(\text{theta})$$

$$y = y + \text{distance} * \sin(\text{theta})$$

Odometry is based on simple equations that are easily implemented and that utilize data from inexpensive incremental wheel encoders. However, odometry is based on the assumption that wheel revolutions can be translated into linear displacement relative to the floor. This assumption is only of limited validity. One extreme example is wheel slippage: If one wheel was to slip on, say, an oil spill, then the associated encoder would register wheel revolutions even though these revolutions would not correspond to a linear displacement of the wheel [15].

We publishing the odometry information over `nav_msgs/Odometry` message. The pose in this message corresponds to the estimated position of the robot in the odometric frame, along with an optional covariance for the certainty of that pose estimate. The twist in this message corresponds to the robot's velocity in the child frame, normally the coordinate frame of the mobile base, along with an optional covariance for the certainty of that velocity estimate.

- Computer vision

Some of the primary vision technologies used in service robots are: structured light systems, two-camera stereo systems, time-of-flight sensors, lidar, and single-lens camera systems. Other

sensing/locating technologies may be combined with the vision components to provide even more information to the robots, including GPS navigation, radar, sonar, and inertial guidance. For more sophisticated robots, simultaneous localization and mapping (SLAM) is critical to build maps of unknown environments or to update maps within known environments, while at the same time keeping track of the current location of the robot.

OpenCV (Open Source Computer Vision Library) is an open source computer vision and machine learning software library. The library has more than 2500 optimized algorithms, which includes a comprehensive set of both classic and state-of-the-art computer vision and machine learning algorithms.

Our robot is controlled by the ROS. There is `vision_opencv` stack, that provides packaging of the OpenCV library for ROS. There are two main packages for using OpenCV in ROS:

- **cv_bridge**: Bridge between ROS messages and OpenCV;
- **image_geometry**: Collection of methods for dealing with image and pixel geometry.

ROS passes around images in its own `sensor_msgs/Image` message format, but many users will want to use images in conjunction with OpenCV. CvBridge is a ROS library that provides an interface between ROS and OpenCV. CvBridge can be found in the `cv_bridge` package in the `vision_opencv` stack [16].

Face recognition based on the geometric features of a face is probably the most intuitive approach to face recognition. One of the first automated face recognition systems was described in [17]: marker points (position of eyes, ears, nose, ...) were used to build a feature vector (distance between the points, angle between them, ...). The recognition was performed by calculating the euclidean distance between feature vectors of a probe and reference image. Such a method is robust against changes in illumination by its nature, but has a huge drawback: the accurate registration of the marker points is complicated, even with state of the art algorithms. Some of the latest work on geometric face recognition was carried out in [18]. A 22-dimensional feature vector was used and experiments on large datasets have shown, that geometrical features alone may not carry enough information for face recognition.

1.2. Service robots for specific purposes

- Mobile robot control

Distant control of the robot is developed in two methods. The first one is control via physical joystick and for feedback, we use the camera of the robot. The second one is semi-autonomous control, which includes autonomous navigation and web based user interface.

We wanted our platform to have reliable and secure motion. In order to achieve this, we measured the maximum acceleration for safe movement of our robot. Its height is about 1 meter. We placed on top of it a non slipping mat and glasses full with liquids. The result was maximum acceleration of 40 cm per square second. Therefore, this was the limits of our platform.

Next thing we did to achieve robust control was using regulators based on, the aforementioned, PID technique. This type of control was integrated into the firmware of the used Eddie Control Board in our robot. We used it, to regulate the speed of each driving wheel. The feedback was

given by the mounted on the wheel axis quadrature encoder. There were two separate controllers on each wheel working on the following principle: (shown on fig. 2).

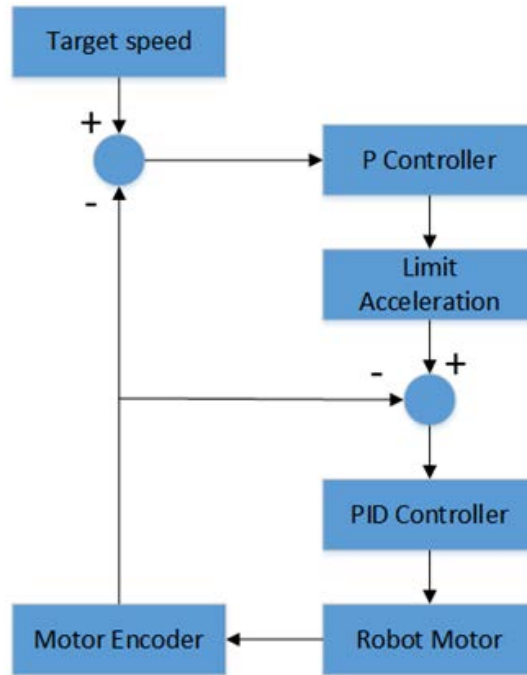

Figure 2. Control of robot mobile platform.

The encoder ticks measure the travelled by the robot distance. By differentiating it, the current speed of the wheel can be estimated. Then, the difference between the desired speed and the current one is computed. This difference is the given on the input of a simple P controller whose task is to convert the desired speed rate into a desired acceleration. This acceleration is then limited and fed into PID controller. On its output is the necessary motor power for achievement our goal speed.

Next thing we did was to use the data from our distance sensors to avoid collision with nearby objects. The sensors we used had the following limitations: the infrared one can sense objects which are very close to the robot, no more than 80 cm away; the sonar sensor had more distance – 300 cm from the mobile platform.

Our tests showed that the much closer distance sensor – the infrared one, is not enough when we want to avoid collisions. When this sensor senses object it is already too late for the robot to react because of its speed and mass properties. And limiting the speed is just not applicable.

Also, because our target group are people with disabilities we can assume that they live alone or move slow, so the environment in which the robot is operating is almost static. So, people or objects will not show suddenly in front of the platform and those sensors given the proposed logic (fig. 3) will be enough to avoid collisions.

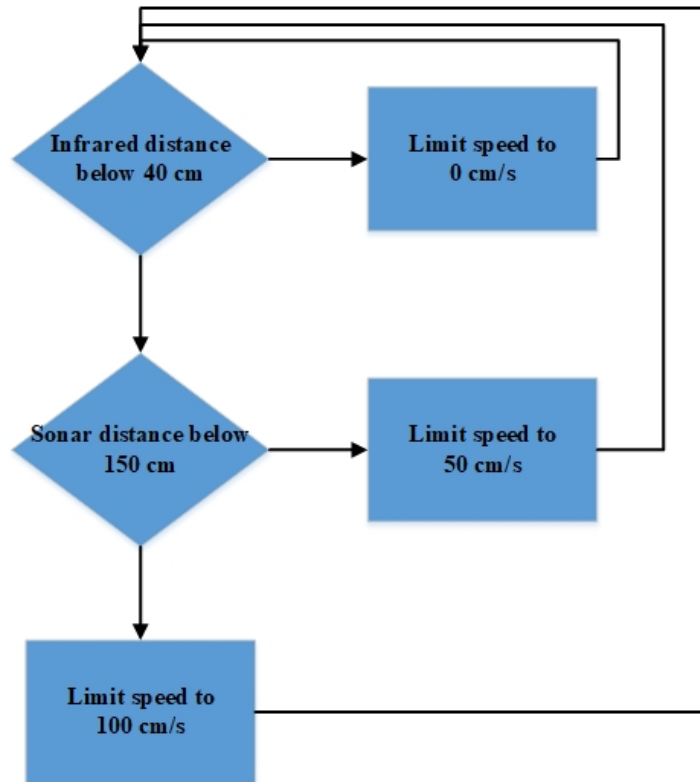

Figure 3. Algorithm for obstacle avoidance.

For our robot we estimated that when it is about 150 cm away from obstacle the speed should be limited to 50 cm per second and when the obstacle is 40 cm away the robot should stop. Those measurements were made according to these limits: maximum linear speed of 100 cm per second and maximum acceleration of 40 cm per square second.

- User interface

The communication between the robot assistant and the disabled person is a really important issue. It determines how fast he will adapt to the system and starts using its full potential. The system in this research was supposed to be cost-effective. So, we made web based user interface (shown on fig. 4). With this interface the control, setup and communication with the robot could be done via any decent device with a web browser – smartphone, tablet, laptop or a personal computer. This type of interface allowed us to reduce costs for hardware to their minimum, because this interface was hosted on the already existent computer in the robot.

For the interface we used the Python based web framework – Django. We implemented two sided video and audio communication in real time via the WebRTC library which is already supported in most of the modern web browsers. The interface also provides access to all parameters of our robot assistant system and saves any modification of them, which makes personalization and tuning of the robot a very pleasant and user friendly task. There is also a virtual joystick for controlling the position of the robot and live video stream from its camera. Also, the current status of the platform is shown on the interface. We made special buttons for voice synthesizing of important to our person information, like the weather or the current time.

Since robot, system is based on ROS. So, we used the JavaScript library `roslibjs` and the `rosbridge` package for establishing the communication between the user interface and the mobile platform.

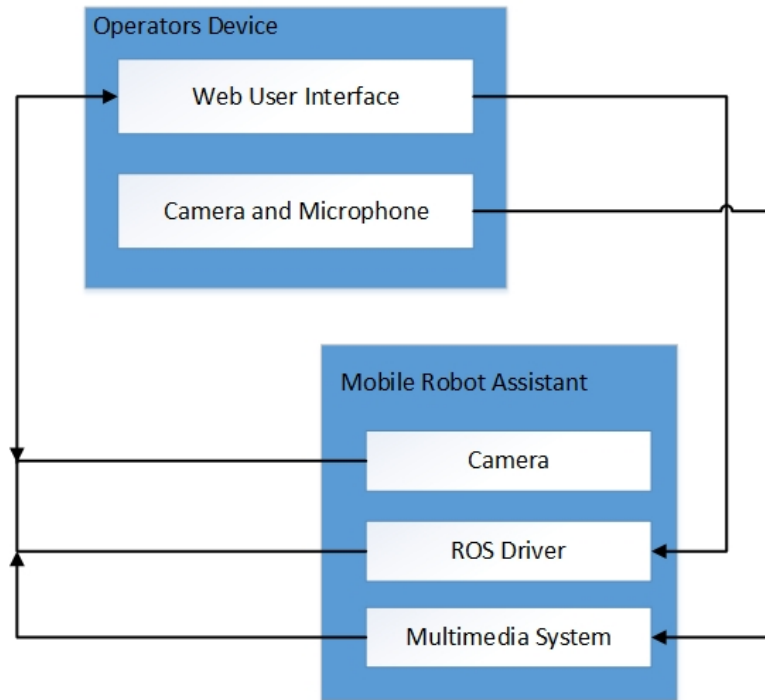

Figure 4. Communication system.

- Control of robot manipulators

Object transportation is a very complicated process, which incorporates multiple types of robotic systems. It can be divide into the following steps:

Step 1: Recognition of the object of interest and then relocating the mobile platform as close as possible to it, so that the object will be placed within the working zone of the robotic arm. Mobile robot should autonomously navigate within a domestic environment by using Simultaneous Localization and Mapping algorithms. In addition, while moving around the map the robot needs to recognize objects of interest and put them on the map for later use [19].

Step 2: Next step is to position the robotic gripper at the exact point of the object. This a very challenging task. Some researches focus on very complex systems combining multiple cameras in order to achieve highly reliable multi-view object recognition even for assembly manipulation tasks [20]. After the object is recognized then its pose relatively to the robot is estimated. Then if the precise kinematics and dynamics models of the robot arm are known it is a relatively easy task to move the end effector to the exact position for grasping.

Step 3: Final step is the object grasping. In order to be robust this process must relate on various types of sensors: vision, proximity, tactile. After the object is grasped then the mobile robot can deliver it.

At this point, we look at the problem of positioning a robotic manipulator to a particular object, the ultimate goal being to capture that object. Problems such as positioning and calculation of exact dynamic and kinematic models are solved using stereo computer vision, providing visual feedback to compensate for any inaccuracies through the Iterative Learning Control (ILC) procedure.

The next algorithm relates on the real-time visual data from a stereo camera in order to position the gripper at the perfect point for grasping any pre-selected object of interest:

(S1) Set the robot arm to initial position.

(S2) Recognize the object of interest on both left and right images of the stereo camera (see fig. 5.a.).

(S3) Start rotating around Z axis until the distances between the center axis and the distances from it to the object on the left and right camera are equal (see fig. 5.b.).

(S4) Move the gripper forward until object of interest is vertically centered on both cameras (see fig 5.c.).

(S5) Start descending the gripper straight down perpendicularly to the XY plane until the object lies within the grasp area, as shown in fig. 5.d.

(S6) Close the gripper and deliver the object.

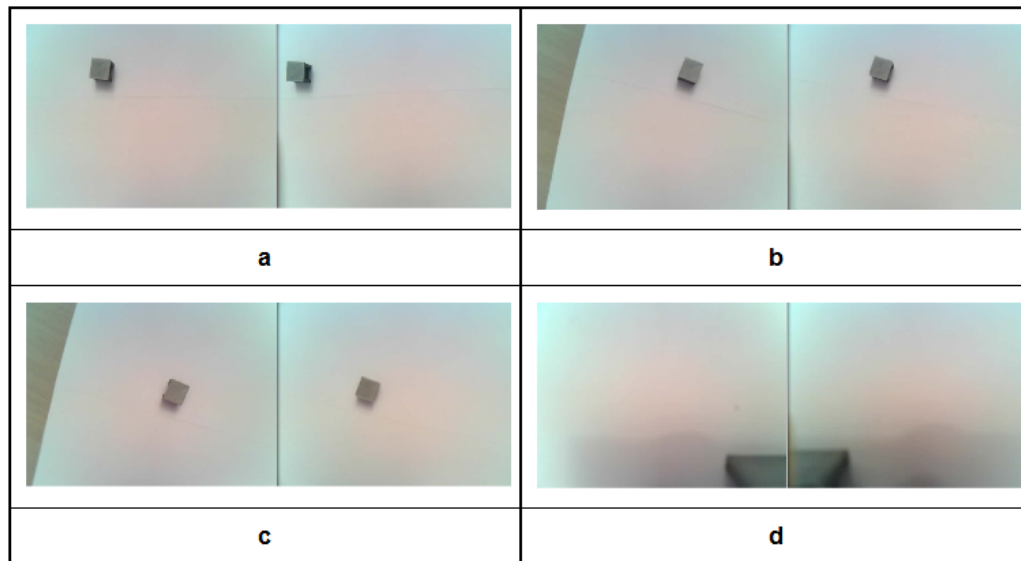

Figure 5. Positioning of the manipulator.

Step S5 from the above algorithm can be rewritten as:

(S5.1) Remember the current position and set as initial position for the BEA algorithm.

(S5.2) Go to initial position of the BEA.

(S5.3) Start descending down until unacceptable tracking error occurs or the object is reached.

(S5.4) If the object is reached then proceed to next step else use the BEA ILC procedure and update the control signals and go to step S5.2.

Standard memorization technique can be applied. The execution time of the above algorithm can be reduced if the control signals after the last update of the ILC are associated with the starting position and memorized. Then after completion of step S4 and before the start of step S5.1 the control signals associated with the closest to the current starting point are used as initial.

- Intelligent systems for service robots

The algorithm for person recognizing, person following and fall detection is shown in figure 6.

The robot turns on all sensors, systems and engines. Then it scans the surroundings and starts the procedure for locating a person. When the robot finds a person, it begins the owner recognition process, if that is not its owner, it returns to the search for a person procedure. And so on, until it finds and identifies its owner.

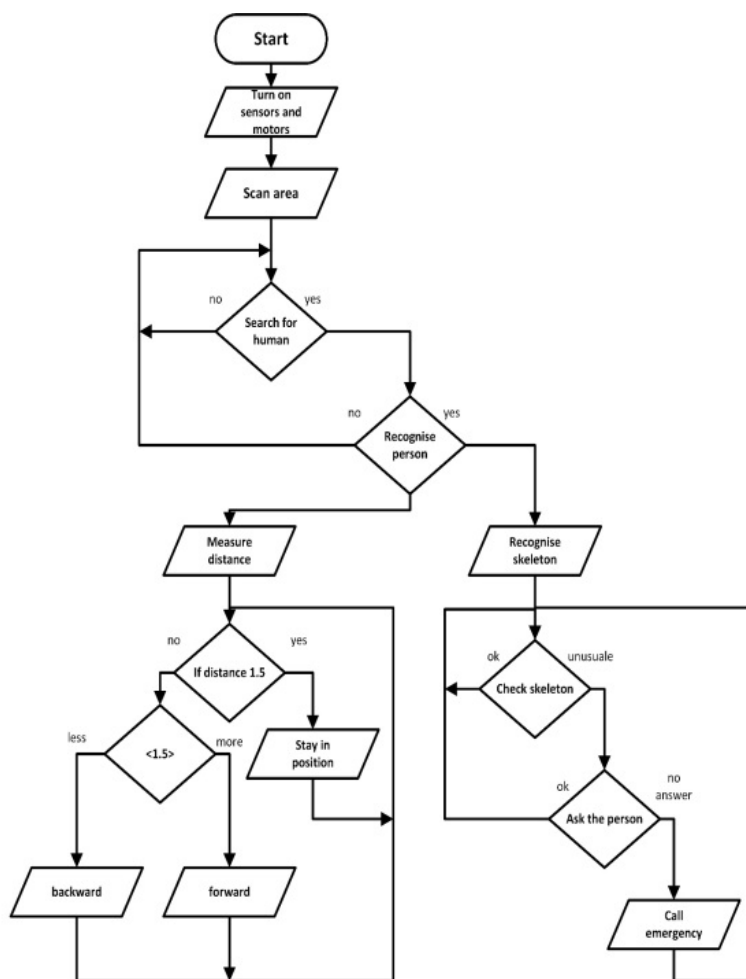

Figure 6. Algorithm for person following and fall detection.

Upon successful identification, the robot continues to work on the implementation of two new procedures. One is to maintain certain distance from the owner and the other for monitoring the health of the owner and eventual voice communication with emergency services- phone number 112 in case the person falls.

Keeping the correct distance from the owner is achieved by the following procedure: The robot measures the distance to the object and if the distance is greater or less than 1.5 meters it should perform a movement forward or backward until it reaches the correct distance of 1.5 meters from the person. Thus, when the owner moves in any direction, the robot begins to follow, keeping the set distance.

The procedure for fall detection: robot scans and determines the skeletal structure of the person. If it is in predetermined positions and proportions, this means that the owner is in good condition. However, if there is an instantaneous change in the positions of certain points of the skeletal structure (fall), the robot will recognize this and take appropriate action. Robot asks the owner to confirm with a voice command if that is really an accident. If there is a negative answer, it goes back in the beginning of the procedure, and tracks for new changes in skeletal structure. If the answer is that there is a problem or there is no response, the robot automatically makes voice call to the emergency services 112 (hospital/ambulance).

Contribution summary

1. The state and development of research and problems in the field of service robotics are analyzed. Methods to improve localization and navigation in mobile robots have been explored, such as real-time algorithms, correcting systematic and non-systematic errors, and improved motor management;
2. Methods and algorithms for object and human recognition are investigated and applied by using OpenCV;
3. Applications of the Robot Operating System - ROS on the robot have been developed. Described are the main features and operating principle of the operating system. Multi-channel robotic control has been implemented through various devices;
4. A method for Iterative Learning Control of robotic manipulator has been developed, using computer vision for feedback and methods for optimization of the control by applying memorization and error correction;
5. Methods and techniques have been developed to help elderly and disabled people, such as tracking a human being and recognizing a fall. Also provided is a sensing system for identifying dynamic objects passing in front of the robot;
6. A comparative analysis of the performance of the improved systems has been made against the initial capabilities of the control systems of the service robots;

Bibliography

1. M. Hans ; B. Graf ; R.D. Schraft - Robotic home assistant Care-O-bot: past-present-future, Robot and Human Interactive Communication, 2002. Proceedings. 11th IEEE International Workshop on, 27-27 Sept. 2002, Berlin, Germany.
2. R. RIENER, "Control of robots for rehabilitation," EUROCON 2005-The International Conference on Computer as a Tool, Serbia & Montenegro, Belgrade, vol.I, pp. 33-36, 2005

3. H. I. Krebs, B. T. Volpe, M. L. Aisen, and N. Hogan, "Increasing productivity and quality of care: Robot-aided neuro-rehabilitation," *Journal of Rehabilitation Research and Development*, vol.37, pp. 639-652, 2000.
4. O'Kane, Jason M., (2013). *A Gentle Introduction to ROS*, University of South Carolina, Columbia.
5. J. Roberge, S. Brandle, D. Whittington, *A Laboratory Course in C++ Data Structures*, Jones and Bartlett Publishers, Sudbury, Massachusetts, 2003
6. Seder, M.; Macek, K.; Petrovic, I. (2005). An integrated approach to real time mobile robot control in partially known indoor environments. *Proceeding of the 31st Annual Conference of the IEEE Industrial, Electronics Society*, pp.1785.
7. Khatib, O. (1986). Real time obstacle avoidance for manipulators and mobile robots. *The International Journal of Robotics Research*, Vol.5, Issue 1, Spring 1986, pp. 90-98, ISSN 0278-3649.
8. Borenstein, J. & Koren, Y. (1990). Real-time obstacle avoidance for fast mobile robots in cluttered environments, *proceeding of the IEEE International Conference on Robotics and Automation*, Vol. 1, pp. 572-577, ISBN 0-8186-9061-5, Cincinnati, 13-18 May 1990, OH, USA.
9. Borenstein, J. & Koren, Y. (1991). The vector field histogram – fast obstacle avoidance for mobile robots, *IEEE Transactions on Robotics and Automation*, Vol. 7, Issue 3, June 1991, pp. 278-288, ISSN 1042-296X.
10. Minguez, J. & Montano, L.(2000). Nearness diagram navigation (ND): A new real time collision avoidance approach, *proceeding of the IEEE/RSJ International Conference on Intelligent Robots and Systems, IROS'00*, pp.2094-2101, 2000, Takamatsu, Japan.
11. Simmons, R. (1996). The curvature velocity method for local obstacle avoidance, *Proceeding of the IEEE International Conference on Robotics and Automation, ICRA'96*, pp. 3375–3382, ISBN 0-7803- 2988-0, Minneapolis MN, 22-28 April 1996, USA.
12. Ko, N.Y. & Simmons, R. (1998). The lane curvature method for local obstacle avoidance, *Proceeding of the IEEE/RSJ International Conference on Intelligent Robots and Systems, IROS'98*, pp. 1615-1621, Victoria, October 1998, Canada.
13. Riisgaard, S. & Rufus, M. B. (2007). *SLAM for Dummies, A Tutorial Approach to Simultaneous Localization and mapping*.
14. Borenstein, Johann and Liqiang Feng, "Correction of Systematic Odometry Errors in Mobile Robots," in *IROS '95*, Pittsburgh, 1995.
15. Borenstein, Johann and Liqiang Feng, "Measurement and Correction of Systematic Odometry Errors in Mobile Robots," in *Transactions on Robotics and Automation*, 1996.
16. Rainer Lienhart and Jochen Maydt. An Extended Set of Haar-like Features for Rapid Object Detection. *IEEE ICIP 2002*, Vol. 1, pp. 900-903, Sep. 2002.
17. Kanade, T. *Picture processing system by computer complex and recognition of human faces*. PhD thesis, Kyoto University, November 1973
18. Brunelli, R., Poggio, T. Face Recognition through Geometrical Features. *European Conference on Computer Vision (ECCV) 1992*, S. 792–800.
19. S. Ekvall, P. Jensfelt, D. Kragic, "Integrating Active Mobile Robot Object Recognition and SLAM in Natural Environments", *Proc. IEEE/RSJ Int. Conf. Intelligent Robots and Systems*, pp. 5792-5797, 2006.
20. W. Mustafa, N. Pugeault, N. Krüger, "Multi-View Object Recognition using View-Point Invariant Shape Relations and Appearance Information", *IEEE International Conference on Robotics and Automation, (ICRA)*, Karlsruhe, Germany May 6-10, 2013.

АВТОРЕФЕРАТ НА ДИСЕРТАЦИЯ

за присъждане на образователна и научна степен “доктор” по научна специалност “Автоматизирани системи за обработка на информация и управление“

ИЗСЛЕДВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА СЕРВИЗНИ РОБОТИ ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА ЧОВЕКА

Денис Сафидинов Чикуртев

Ръководител: Проф. Димитър Карастоянов

Научно жури:

Проф. Тодор Нешков

Доц. Любен Клочков

Проф. Костадин Костадинов

Доц. Владимир Монов

Проф. Димитър Карастоянов

Институт по информационни и
комуникационни технологии

Секция „Вградени интелигентни технологии“

Дисертацията е обсъдена и допусната до защита на разширено заседание на секция „Вградени интелигентни технологии“ на ИИКТ-БАН, състояло се на 2017г.

Дисертацията съдържа 106 стр, включващи 77 фигури, 2 таблици и литература, съдържаща 75 заглавия.

Защитата на дисертацията ще се състои на2017 г. от часа в зала 507 на блок 2 на ИИКТ-БАН на открито заседание на научно жури в състав:

1. Проф. д-р Тодор Нешков – ТУ-София
2. Проф. д-р Костадин Костадинов – ИМех.
3. Доц. д-р Любен Ключков – ТУ-София
4. Проф. д-р Димитър Карастоянов – ИИКТ
5. Доц. д-р Владимир Монов – ИИКТ

Резервни членове:

6. Проф. д-р Мара Кандева – ТУ-София
7. Доц. д-рн. Любка Дуковска - ИИКТ

Материалите за защитата са на разположение на интересуващите се в стая 215 на ИИКТ-БАН, ул. „Акад. Г. Бончев“, бл. 25А.

Автор: *Денис Сафидинов Чикуртев*

Заглавие: ***ИЗСЛЕДВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА СЕРВИЗНИ РОБОТИ ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА ЧОВЕКА.***

Цел и задачи

Целта на дисертацията е изследване, подобряване и създаване на методи, алгоритми и системи за управление на сервизни роботи, предназначени за подпомагане на човека. Провеждането на тези изследвания трябва да допринесе за развитието на сервизните роботи, като подобри и разшири техните възможности за изпълнение на различни по сложност задачи. Сервизните роботи трябва да могат да се движат автономно, да разпознават основни предмети, да взимат и донасят тези предмети, да взимат решения в определени ситуации, да могат да се управляват дистанционно и да бъдат на достъпна цена. Изследванията обхващат следните проблемни области при сервизните роботи: локализация и навигация, компютърно зрение, операционната система за роботи (ROS), интернет интерфейс, сензорни системи, интелигентни системи за управление, работи за обслужване на възрастни и инвалиди и бюджетни решения за намаляване и оптимизиране на цената на роботите.

Достигането на целта на дисертацията обхваща набор от задачи. Решението на тези задачи ще доведе до резултати, които да удовлетворят зададената цел. Формулираните задачи са следните:

- Анализ на настоящото състояние на научните изследвания и проблемите в областта на сервизната роботика;
- Изследване на методи за подобряване на локализация и навигация при мобилните роботи;
- Изследване на методи от компютърното зрение за разпознаване на предмети и хора
- Изследване на възможностите и приложението на Операционната система за роботи – ROS;
- Изследване на методи за управление на роботизирани манипулатори за работа в домашна среда;
- Разработване на методи за управление на сервизен робот, чрез различни устройства и интерфейси;
- Изследване на методи и техники за подпомагане на възрастни хора и инвалиди
- Провеждане на реални експерименти за да се покажат резултатите от проведените изследвания и разработки.

Публикации на докторанта по темата на дисертацията

На Международни конференции в чужбина:

Chivarov, N.; Shivarov, S.; Yovchev, K.; **Chikurtev, D.**; Shivarov, N. - Intelligent Modular Service Mobile Robot ROBCO 12 for Elderly And Disabled Persons Care; Robotics in Alpe-Adria-Danube Region (RAAD), 2014 23rd International Conference on, Smolenice, Slovakia, 3-5 Sept. 2014, Print ISBN: 978-1-4799-6797-1. p. 343-348

На Международни конференции у нас:

Denis Chikurtev - Application of C# Language for Programming Chain Mobile Robot with Infrared Thermos-Camera FLIR P640 for Inspection; International Conference Robotics, Automation and Mechatronics'14 RAM 2014, November 5-7 2014, Sofia, Bulgaria, p. 79-84, ISSN 1314-4634.

D. Chikurtev, M. Grueva, D. Karastoyanov – Intelligent Service Mobile Robots – Localization, Navigation And Observation Using IR Thermal Camera, ADP 2016, June, Sozopol, Bulgaria; p. 200-207, ISSN 1310-3946.

D. Karastoyanov, **D. Chikurtev**, M. Groueva, Robot Control And Modern ICT for Energy Efficiency And Better Quality of Innovative Technological Processes Using Smart Lab Equipment, International Scientific Congress “Machines. Technologies. Materials. 2016”, 14-17 September 2016, Varna, Bulgaria, volume 1, Section “Technologies” pp. 35-38 ISSN: 1310-3946.

D. Chikurtev, Service Mobile Robots – Localization And Recognition of Rooms And Buildings, Using Pre-Made Maps, International Conference Robotics, Automation and Mechatronics'16 RAM 2016, Byaga, Bulgaria, October 3-4, 2016, стр. 33-38, ISSN 1314-4634.

Denis Chikurtev – CORRECTION OF ODOMETRY ERRORS IN SERVICE MOBILE ROBOTS, International Conference on Tribology BULTRIB'16, 27- 29 October 2016, Sofia, Bulgaria, p. 352-358, ISSN: 1313-9878.

В Списание у нас:

D. Chikurtev - Optimizing the Navigation for Mobile Robot for Inspection by Using Robot Operating System, PROBLEMS OF ENGINEERING CYBERNETICS AND ROBOTICS, Vol. 66, Sofia – 2015, ISSN 0204-9848, Online ISSN: 1314-409X p. 63-74

D. Chikurtev, K. Yovchev, E. Chikurtev, Design and functionality of Web User interface for control of service mobile robot through the Internet, PROBLEMS OF ENGINEERING CYBERNETICS AND ROBOTICS, Vol 67, Sofia, 2016, p. 51-60, ISSN 0204-9848

D. Chikurtev, Face detection and recognition for intelligent service robots, PROBLEMS OF ENGINEERING CYBERNETICS AND ROBOTICS, Vol 68, Sofia, 2017, ISSN 0204-9848

D. Chikurtev, Vision system for recognizing objects using Open Source Computer Vision (OpenCV) and Robot Operating System (ROS), PROBLEMS OF ENGINEERING CYBERNETICS AND ROBOTICS, Vol 68, Sofia, 2017, ISSN 0204-9848

Цитати:

Едно цитиране на:

Chivarov, N.; Shivarov, S.; Yovchev, K.; **Chikurtev, D.**; Shivarov, N. - Intelligent Modular Service Mobile Robot ROBCO 12 for Elderly And Disabled Persons Care; Robotics

in Alpe-Adria-Danube Region (RAAD), 2014 23rd International Conference on, Smolenice, Slovakia, 3-5 Sept. 2014, Print ISBN: 978-1-4799-6797-1. p. 343-348

Цитиране от:

Koubâa, Mohamed-Foued Sriti, Yasir Javed, Maram Alajlan, Basit Qureshi, Fatma Ellouze, Abdelrahman Mahmoud, "Turtlebot at Office: A Service-Oriented Software Architecture for Personal Assistant Robots Using ROS", Autonomous Robot Systems and Competitions (ICARSC) 2016 International Conference on, pp. 270-276, 2016.

Място на цитиране:

Autonomous Robot Systems and Competitions (ICARSC) 2016 International Conference on

УВОД

Сервизната работи е област, която се развива с огромни темпове през последните години. Идеята на тези работи е да заменят част от ежедневните човешки дейности, които са свързани с работа във вредни среди, работа на труднодостъпни места, извършване на подпомагащи дейности, инспектиране на различни места и други. Повечето от сервизните работи са специализирани за конкретни задачи, понеже направата на универсален робот и много сложно и скъпо начинание. Класификацията на сервизните работи се прави според тяхното предназначение.

В този труд са засегнати някои фундаментални проблеми като навигация, локализация и одометрия при мобилните работи, компютърно зрение и видео обработване и управление на антропоморфни роботизирани манипулатори.

Настоящата дисертационна работа е структурирана както следва:

ГЛАВА 1: анализирано е състоянието на пазара на сервизните работи. Анализирани са типовете сервизни работи според тяхното предназначение. разгледани са нуждите от сервизни работи за подпомагане на човека. Разгледани са проблемите при управление на сервизните работи в следните области: автономно движение на сервизните работи, взаимодействие на роботите с средата, хората и предмети, приложение на роботите за подпомагане на хората.

ГЛАВА 2: в тази глава е описан сервизния робот, който се използва за прилагане и провеждане на експерименти, свързани с работата по дисертацията. Описани са възможностите и принципа на работа на Операционна система за управление на работи (ROS). Описани са методи за оптимизиране на навигационна система и одометрията. Описани са методи за реализиране на компютърно зрение за разпознаване на лица и обекти. Представени са алгоритми за подобряване на споменатите системи.

ГЛАВА 3: в тази глава са засегнати специфични проблеми при сервизните работи. Представени са методи за дистанционно управление на роботите чрез различни устройства и интерфейси. Разгледани са възможности за заснемане на изображения с помощта на термо камера. Реализиран е интернет базиран потребителски интерфейс, който предоставя различни функции за управление. Показани са нови подходи за итеративно управление на антропоморфен манипулатор.

ГЛАВА 4: изложени са резултатите от проведените научни експерименти, върху работа. Направен е анализ на системите на работа, начина по който се е подобрило цялостното поведение на работа. Отчетени са точността при подобрената навигация и одометрия, успеваемостта при разпознаване на лица и предмети, прецизността при управление на работа посредством различни устройства и интерфейси. Всички експерименти са проведени в реални условия с помощта на работа.

ГЛАВА 1. Литературен обзор.

1.1. Дефиниция и класификация на сервизните работи.

1.1.1. Дефиниция за робот и сервизен робот.

В резултат на съвместните усилия започнали през 1995г., Икономическата комисия на ООН (UNECE) и Международната федерация по Роботика (IFR) [1] се ангажират върху създаване на определение за сервизен робот и схема за класифициране на сервизните работи. Според извлечения от ISO стандарта 8373 [2] дефинициите за робот и сервизен робот са:

- Робот е задвижван механизъм, програмируем в две или повече стави със степен на автономност, движещ се в своята среда за да изпълнява зададени цели. В този контекст автономност се разбира като способността да се изпълняват зададени цели според текущото състояние и наблюдение, без човешка намеса.
- Сервизен робот е робот, който изпълнява полезни задачи за хората или оборудване с изключение на приложения в индустриалната автоматизация. Трябва да се отбележи, че класификацията на робот дали е индустриален робот или сервизен робот се прави според предвиденото му приложение.
- Персонален сервизен робот или сервизен робот за персонално ползване е сервизен робот, който се използва за некомерсиални задачи, обикновено от хора на легло. Примери за такива работи са домашен робот сервитьор, автоматизиран инвалиден стол, персонален мобилен асистент робот и робот за забавление на домашните любимци.
- Професионален сервизен робот или сервизен робот за професионални ползване е сервизен робот за комерсиални цели. Обикновено тези работи се управляват от обучен оператор. Примери за такъв робот са почистващ робот на обществени места, робот за доставки в офисите или болниците, робот за гасене на пожари, робот за рехабилитация, робот, извършващ операции в болниците и други. В този контекст оператор на сервизен робот е човек, който е правоспособен да стартира, наблюдава и прекратява дадено действие на робот или роботизирана система.

Роботизирана система е система съставена от робот(и), изпълнителен краен механизъм и всякакви други механизми, устройства или сензори, които да подпомагат работата, докато той изпълнява своите задачи.

Във връзка с дефиницията за сервизен робот, манипулационните индустриални работи (които мога да се монтират на дадено място или на мобилна платформа), също могат се разглеждат като сервизни работи, при условие, че те са инсталирани в непроизводствени процеси. Сервизните работи могат да са оборудвани с манипулатор или да не са оборудвани с такъв, както в някои случаи при промишлените работи. Много често, но не винаги сервизните работи са мобилни [3].

В някои случаи, сервизните работи се състоят от мобилна платформа, на която са монтирани една или няколко ръце и се управляват в същия режим, както ръцете на индустриален робот. Освен това за разлика от своите индустриални аналози, сервизните работи не трябва да бъдат автоматични или автономни. В много от

случаите тези машини могат да подпомагат човека потребител или да бъдат теле – управлявани.

Поради многообразието на форми и структури, както и на области на приложение е трудно да се направи точно определение за сервизен робот.

1.2. Резюме и прогнози на Международната Федерация по Роботика за развитието и продажбите на сервизни роботи през последните години.

1.2.1. Резюме за периода 2014-2015 г.

В проучването на международната федерация по роботика, са докладвани 707 броя роботизирани мобилни платформи за обща употреба, 32% повече спрямо 2014г. Продажбите на роботи за професионално почистване са се удвоили през 2015г. в сравнение с тези през 2014 до почти 600 броя. Около 568 строителни и разрушителни системи са доставени през 2015г., като се предполага че продажбите са повече. Доставени са 275 системи за инспекция и поддръжка и 131 подводни системи. Подводните системи са сред най-ценните професионални сервизни роботи със средна цена от около 0.69 млн. долара. Общата стойност на продажбите е около 91 млн. долара, което представлява дял от 2% от общата стойност на продажбите на професионални сервизни роботи за 2015г. Този брой може да бъде значително по-голям.

Роботите асистенти за хора в затруднено положение, през последните години изпълняват все повече от изискванията за тяхната работа. През 2015г. общо 4713 роботи са продадени, в сравнение с 4416 през 2014 – увеличение с 7%. Многобройните национални изследователски проекти в различни държави се фокусират върху този огромен бъдещ пазар за сервизни роботи. За разлика от домакинските и развлекателните роботи, тези роботи са високотехнологични продукти.

Изчисленията показват, че през 2015г. са продадени повече от 3.7 млн. роботи за битови нужди, включително роботи за почистване, косене на трева, миене на прозорци и други. Което е с 11% повече отколкото за 2014г. Реалният брой, обаче може да бъде значително по-голям, тъй като проучването на МФР не може да обхване изцяло световния пазар на роботи. Стойността на продажбите е около 1.2 милиарда долара. В сравнение с 2014г. те са се покачили с 1%.

1.2.2. Описание на развитието и проблемите при сервизните роботи за подпомагане на човека.

В този научен труд се разглеждат сервизни роботи, които да подпомагат хората, както в техните домове, така и в обществени сгради като болници, музеи, офиси и други. Роботите предназначени за домашни помощници трябва да могат да помагат на хората, като извършват повечето от техните ежедневни дейности.

През последните десетилетия са разработени много роботизирани платформи, повечето от които включват мобилност, някаква автономна навигация и - напоследък - и манипулационни способности. Списъкът на обслужващите роботи, изобразен на фиг. 1.5 далеч не е завършен, показвайки само тези с по-сложна функционалност. Трудно е обаче да се намерят платформи за сервизни роботи, които освен това съдържат способност за визия с разпознаване на обекти, разпознаване на жестове и моделиране на сцени,

изчерпателни разсъждения и планиране на компоненти и разработване на концепции за взаимодействие на потребителите.

Повечето от тези работи са общи: те са чисти платформи за разработка с малък акцент върху свързаните с крайния потребител въпроси като дизайн или използваемост. Целта е да се разработи цялостна концепция, подходяща за продуктова визия, съчетаваща горепосочените технологични аспекти с компактен и лесен за използване дизайн.

Техническите средства позволяват на възрастните хора и хората с увреждания да живеят независимо в своите домове, ако те пожелаят. Именно сервизните работи са тези технически средства, които да изпълняват тези функции [7]. Тези работи могат да вземат и носят различни предмети или да изпълняват други задачи за подпомагане на хората. ето защо роботизираният домашен асистент трябва да може да изпълнява следните задачи:

- Домакински задачи:
 - Взимане и носене на обекти, например книги, лекарства и др.;
 - Подпомагане при хващане, носене и вдигане на предмети;
 - Извършване на ежедневни задачи като сервиране на напитки, приготвяне на масата, работа с микровълнова печка, прости задачи за почистване;
 - Контрол на домашната инфраструктура, например отоплителната система, климатик, осветление, прозорци, врати, алармена система и др.
- Помощ при движение:
 - Подпомагане при ставане от легло или стол;
 - Интелигентен помощник за ходене.
- Комуникативност и социална интеграция:
 - Управление на медийните устройства (телевизия, стерео и др.);
 - Мениджър за напомняне (време за прием на лекарства и др.);
 - Надзор на жизнените показатели и спешно повикване.

От сега и в бъдеще роботите ще ни помогнат да се възстановим след удар, като заменят тежката работа на рехабилитаторите. Като се добавят и факторите като повтораемост, точност и издръжливост, роботите могат да се превърнат в по-добри системи за рехабилитация, а самите рехабилитатори да определят методите за лечение на пациентите. В крайна сметка те биха могли да се насочат към леглото, или дори да заменят психиатри [11] [12].

ГЛАВА 2. Алгоритми за управление, навигация и локализация и компютърно зрение.

2.1. Описание на характеристиките на мобилния робот за подпомагане на човека

Робота върху, който се провеждат всички изследвания и експерименти е специално създаден за учебни и изследователски цели (фигура 2.1). Съставните модули на робота са мобилна платформа, антропоморфна роботизирана ръка РОВКО 01, два контролера за

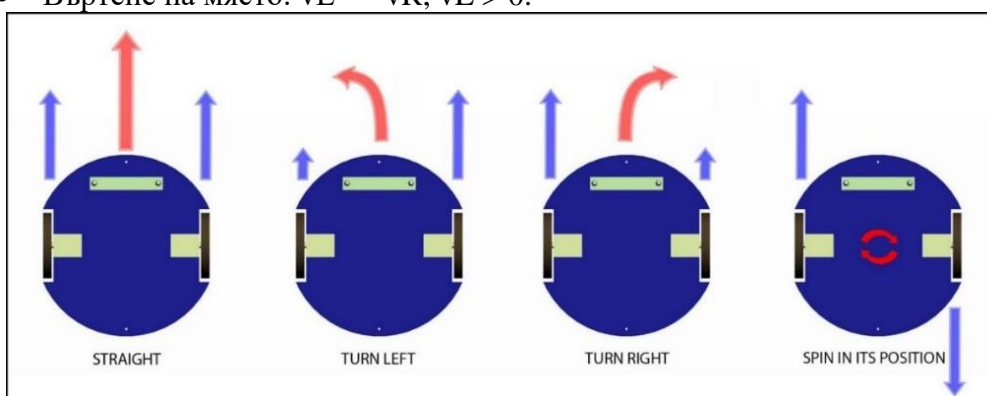
управление на електромоторите на платформата и ръката, Кинект сензор, инфрачервени и ултразвукови сензори и батерии.

Фигура 2.1 Сервизен мобилен робот

На фигура 2.2 е показан принципа на управление на диференциално разположените колела. Ако и двата мотора се въртят с еднаква скорост, роботът ще се движи право напред или назад. Ако моторите се въртят с различна скорост, тогава роботът ще се движи по траектория с определен радиус. И когато моторите се въртят с еднаква скорост в противоположни посоки, роботът ще се върти около центъра си:

- Движение право напред/назад: $v_L = v_R$, $v_L > 0$
- Движение по дадена траектория: $v_L > v_R$, e.g. $v_L = 2v_R$
- Въртене на място: $v_L = -v_R$, $v_L > 0$.

Фигура 2.2. Диференциално управление

2.2.Операционна система ROS

ROS (Robot Operating System) [35] е мета-операционна система, която има за цел да осигури единно решение на софтуер за различни видове роботи. Терминът мета-операционна система означава, че вече има инсталирана операционна система на

хардуера и ROS е инсталирана върху тази операционна система. За момента Linux дистрибуцията Ubuntu е операционната система, която поддържа изцяло ROS.

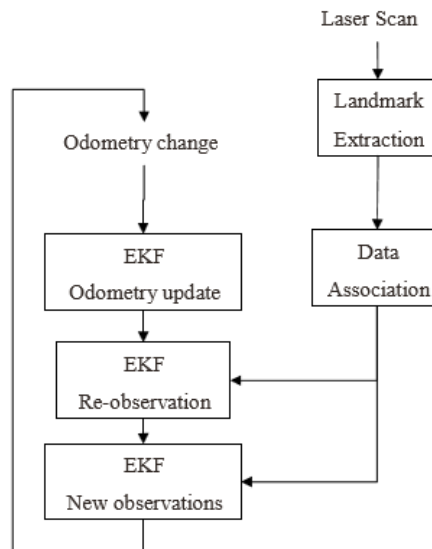
ROS се състои от три нива: файлово ниво, изчислително ниво и ниво общност.

2.3. Навигация и локализация

Навигационните системи за мобилни роботи се нуждаят от достатъчно надеждно измерване на текущото местоположение на робота и прецизна карта на зоната за навигация. Тези системи се разделят на две нива на управление: глобално планиране на път и управление на локалното движение.

Локалните навигационни системи са способни да изчисляват нов път в следствие на промени в средата. Тези системи може да се разделят на два подхода, единият е за посоките, а другият е за ускоренията [40]. Подходите за определяне на посоката като метода за потенциала на полето [41], виртуалното поле на силите [42], които се разгръщат до хистограма на векторното поле [43] и алгоритъм за диаграма на разстоянията [44], определят посоката, по която роботът се движи. Подходите за ускорение в пространството като Curvature Velocity method [45], Lane Curvature method [46] и Dynamic Window method [47], изпълняват функции за намиране на правилните команди за управление на робота като транслационното и ротационното ускорение директно върху пространството.

За реализиране на навигационната система на робота използваме метода SLAM (Simultaneous Localization and Mapping) – едновременна локализация и картографиране [48]. SLAM процесът (фигура 2.8) се състои от няколко стъпки. Основната цел на процеса е използва данните от средата, в която се намира роботът за да опреснява позицията му.

Фигура 2.3. Принципна схема на SLAM процесът

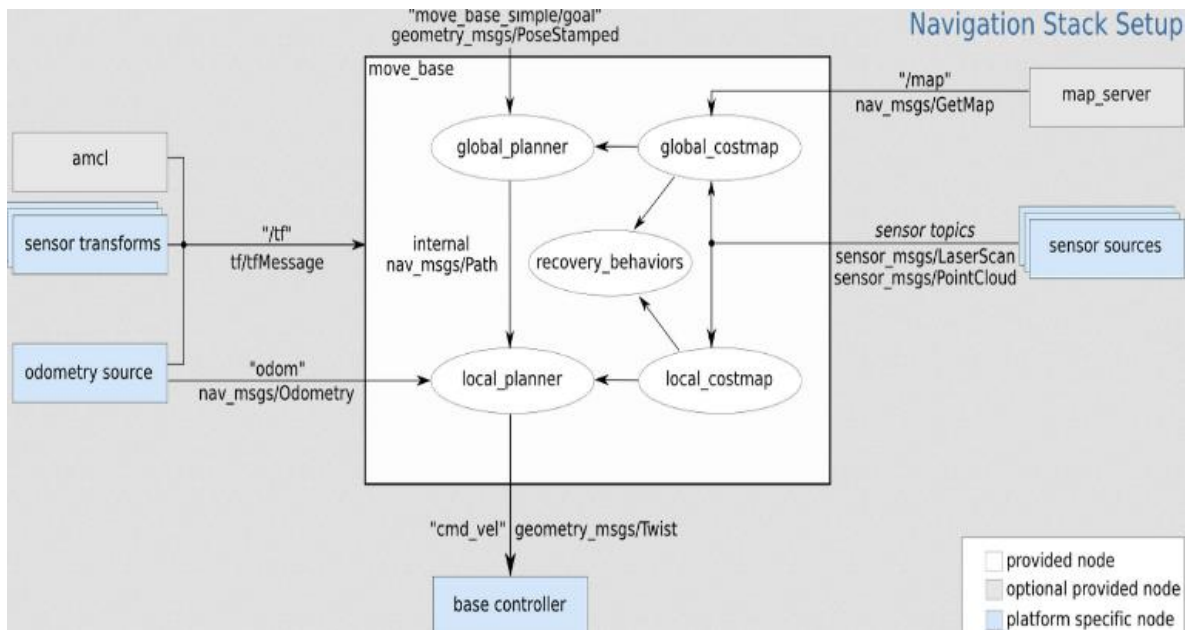
2.3.1. Конфигурация на данните от сензорите в средата на ROS

Четенето и публикуването на данните от сензорите чрез ROS [49] е важно за правилното и безопасно използване на навигационния пакет. Съществуват много сензори, които могат да се използват за предоставяне на информация на навигационния пакет: лазерни скенери, камери, ултразвукови сензори, инфрачервени сензори, електромеханични сензори и други.

За работи с лазерни скенери, ROS предоставя специален тип съобщение от пакет със съобщенията, наречен LaserScan. Пакетът който предоставя възможността на ROS да се свързва и обменя данни с дълбочинни сензори се нарича `openni_camera`. Топиците, от които се нуждаем са за дълбочинния сензор на Kinect-a:

2.3.2. Навигационен пакет в ROS

Навигационният пакет в ROS е прост процес на концептуално ниво. Той взема данни от одометрията и сензорните системи и връща команди за ускорението като изходен сигнал за управление на мобилната платформа на робота. Приложението на навигационния пакет върху произволен робот обаче е доста сложна задача.

Фигура 2.4. Принципна схема на работата на Навигационния пакет

Навигационния пакет изисква от робота да публикува информацията за връзките между координатните рамки като се използва библиотеката „tf“ [50].

2.3.3. Информация от одометрията

Одометрията е много важен метод, използван за изчисляване на текущата позиция на мобилни системи. Колкото по точни са одометричните данни толкова по добри са точността и прецизността на позициониране. Реализиран е алгоритъм за изчисляване на одометричните данни.

Описание на алгоритъма:

- Изчисляване на изминатата дистанция за всяко колело поотделно в метри:
$$\text{left_distance} = (\text{current_left_encoder_ticks} - \text{last_left_encoder_ticks}) / \text{LEFT_TICKS_PER_METER}$$

$$\text{right_distance} = (\text{current_right_encoder_ticks} - \text{last_right_encoder_ticks}) / \text{RIGHT_TICKS_PER_METER}$$

$$\text{last_left_encoder_ticks} = \text{current_left_encoder_ticks}$$

$$\text{last_right_encoder_ticks} = \text{current_right_encoder_ticks}$$
- Изчисляване на общо изминатата дистанция:
$$\text{distance} := (\text{left_distance} + \text{right_distance}) / 2.0$$
- Изчисляване на завъртането на робота:
$$\text{theta} := \text{theta} + (\text{left_distance} - \text{right_distance}) / \text{DISTANCE_BETWEEN_WHEELS}$$

- Определяне на сегашната позиция

$$x := x + \text{distance} * \cos(\text{theta})$$

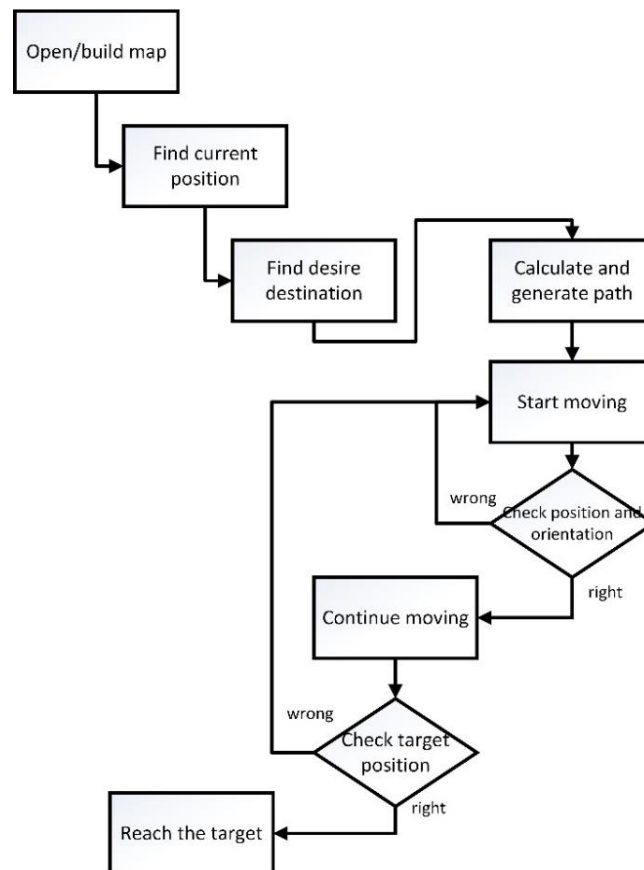
$$y := y + \text{distance} * \sin(\text{theta})$$

тези изчисления са необходими на библиотеката „tf“ за да може да се реализират функциите за генериране на път и за управление на мобилната платформа.

2.3.4. Управление на платформата

Навигационният пакет може да изпраща команди за скоростта като използва `geometry_msgs/Twist message`, при положение, че всичко е синхронизирано с координатната рамка на робота на топика `cmd_vel`. Това означава, че трябва да има възел, който да подсказва на `cmd_vel` топика, че може да приема параметрите за скоростта и да ги преобразува в команди за моторите, които да изпраща към мобилната платформа (v_x, v_y, v_{θ}) \Leftrightarrow (`cmd_vel.linear.x, cmd_vel.linear.y, cmd_vel.angular.z`).

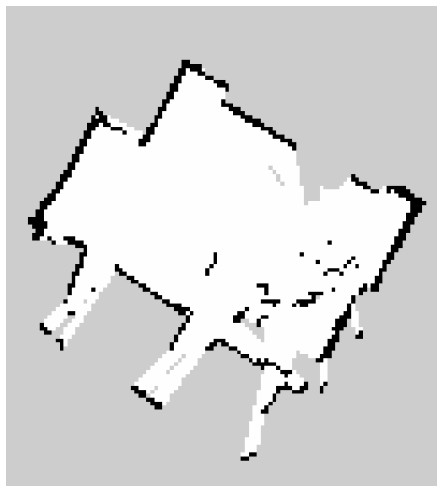
Алгоритъмът за подобряване на навигацията на робота е показан на фигура 2.10. В началото на алгоритъма е зареждане на картата на средата или създаване на нова карта ако средата е непозната. Алгоритъма за изчисляване на път е използвания в изкуствения интелект алгоритъм A^* , който винаги намира най-кратък път до целта.

Фигура 2.5. Алгоритъм за оптимизиране на навигацията

2.3.5. Картографиране - Mapping

Тази функция се използва за да се създават и обработват карти на средата. Тя е изключително полезна за навигацията. Всички карти могат да се използват от навигационния пакет за да се постигнат по-добри резултати при ориентиране и позициониране. На фигура 2.11 е показана карта на едно от сканираните помещения, направена в ръчен режим на сканиране – управляваме робота с джойстик.

Фигура 2.6. Карта направена от робота.

Картата се генерира като роботът обхожда и сканира желаната среда. За създаване на самоата карта се грижи нода “slam_gmapping”.

2.3.6. Локализация и разпознаване на помещения и сгради

Основната идея на тази разработка е при стартиране роботът да направи сканиране от място на заобикалящата го среда и от заснетото да разбере каква е неговата точна позиция в помещението, в което се намира След това сравнява направената картина дали съвпада с някоя от предварително направените карти, намиращи се в базата данни да робота.

2.3.7. Алгоритъм за сканиране при старт.

В основата на алгоритъма стои пакета „gmapping“ [51]. Този пакет ни дава възможност да реализираме SLAM процес, като използваме лазерния скенер на Kinect сензора. „slam_gmapping“ е името на възела в операционната система за работи, чрез който можем да създаваме двумерни картни на помещенията. За създаване на тези карти се използват данните от лазерния скенер и позицията на робота.

Последователността на изпълнението на отделните задачи в алгоритъма за сканиране при стартиране на робота са както следва:

- ✓ Включване на робота
- ✓ Стартиране на пакетите gmapping и navigation stack
- ✓ Завъртане на робота на 360 градуса за да сканира
- ✓ Сравнение на сканираната карта с базата данни
- ✓ Ако има съвпадение – преминава в режим на готов за работа
- ✓ Ако няма съвпадение – стартира процедура по сканиране на новото помещение
- ✓ След приключване на новото сканиране се запамятава новата карта
- ✓ Робота отива в изходна позиция в режим готов за работа.

При стартиране на робота този алгоритъм се активира автоматично ако не подадем никакви команди на робота 10 секунди след старта.

2.3.7.1. Сравняване на новата карта с запаметените карти.

За да се реализира началното сканиране, се използват едновременно пакетите gmapping и navigation stack. Когато робота направи сканирането получената карта се сравнява с предварително направените карти запаметени в базата данни на робота.

При намиране на съвпадение робота прекратява процедурата по сканиране на помещението и преминава в режим на очакване на задачи от потребителя. В този случай пакета gmapping се спира и робота започва да се управлява само от navigation stack.

2.3.7.2. Режим на запис на нова карта.

Когато този режим се активира робота обхожда помещението, в което се намира като в това време е активиран пакета gmapping заедно с навигационния пакет. Робота се движи докато не получи пълна картина на помещението, след което се връща в изходната си позиция. Ново-сканираната карта се добавя към базата данни на робота и се деактивира пакета gmapping. Този етап от алгоритъма все още е в процес на разработване и експерименти.

2.4.Коригиране на одометрични грешки

Одометрията се основава на уравнения, които се изчисляват сравнително лесно и използват данни от енкодерите на всяко от колелата. Все пак одометрията разчита на представянето, че оборотите на колелата могат да се преобразуват в линейно преместване спрямо пода.

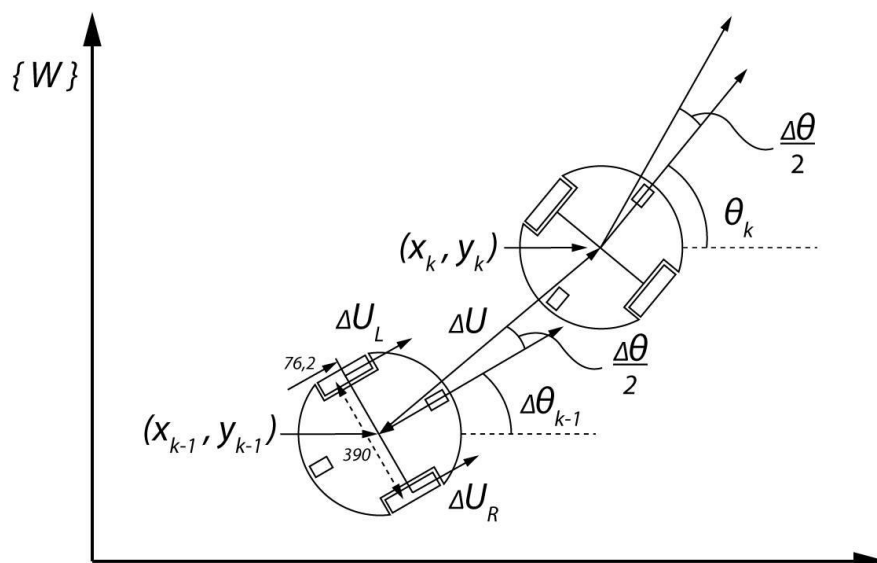
За да се изчисли изминатото разстояние на едно колело трябва да се преобразуват импулсите от енкодера в линейно преместване (c_m):

$$c_m = \pi D_n / n C_e ;$$

Където, D_n – диаметър на колелото; C_e – резолюция на енкодера; n – предавателни число на редуктора между мотора и колелото;

Така след кратък интервал I енкодерите на двете колела показват натрупаните импулси за всяко колело N_L и N_R . След това общото изминато разстояние за всяко колело е:

$$\Delta U_{L,I} = c_m N_{L,I}; \Delta U_{R,I} = c_m N_{R,I};$$

Фигура 2.7. Параметри на одометрията.

2.4.1. Коригиране на систематичните грешки.

Основните грешки, които оказват влияние са: разлика в диаметъра на колелата (E_d) и нееднаквост на колесната платформа на робота (E_b). Коригирането на грешките става, като се измери тяхното влияние върху поведението на робота, след което това се компенсира софтуерно при генериране на управляващите сигнали към моторите.

Както е показано в [54], грешката E_b се проявява само, когато имаме завиване, а грешката E_d оказва своето влияние върху движението на платформата, когато тя се движи направо. E_b и E_d са неизмерими стойности, изразени като процент от номиналната стойност. Можем да дефинираме:

$$E_d = D_L/D_R \quad ;$$

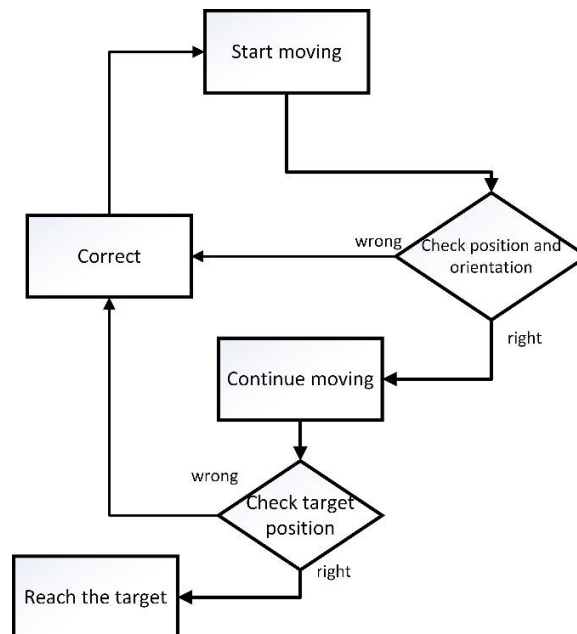
Където D_L и D_R са съответно действителните диаметри на лявото и дясното колела. Също така можем да дефинираме:

$$E_b = b_{actual}/b_{nominal} \quad ;$$

Където b е междуосието на мобилната платформа.

2.4.2. Коригиране на несистематичните грешки.

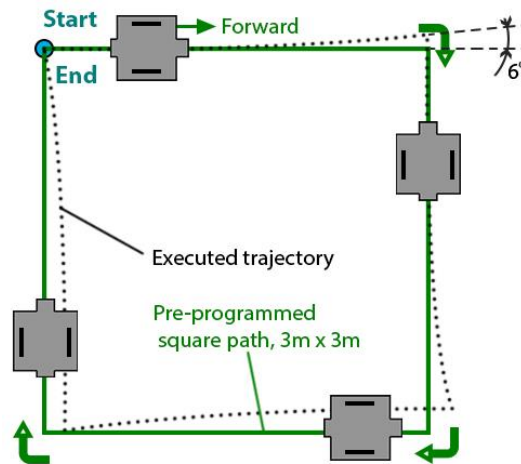
Понеже следено за отклонение се случва в реални време тук не се налага да се изчисляват определени грешки, а се прилага алгоритъм за коригиране на позицията на робота. Този алгоритъм е добавен като част от SLAM процеса, като основната му цел е да подобри цялостната работа на навигационната система на робота. Алгоритъма е показан на фигура 2.13, като основната му функция е при измерено отклонение в ориентацията или движението на робота, да се коригират тези отклонения като се регулират допълнително ускоренията и скоростите към моторите на колелата.

Фигура 2.8. Алгоритъм за коригиране на несистематичните грешки в реално време.

2.4.3. Коригиране на систематичната одомерична грешка чрез сензор за ориентация и ускорение

За да определим систематичните грешки използваме принципа на двупосочното обхождане на път във формата на квадрат. Робота е програмиран да прави 90-градусови завои по посока на часовника и обратна на часовника (фиг. 2.14).

Фигура 2.9. Обхождане на път във формата на квадрат.

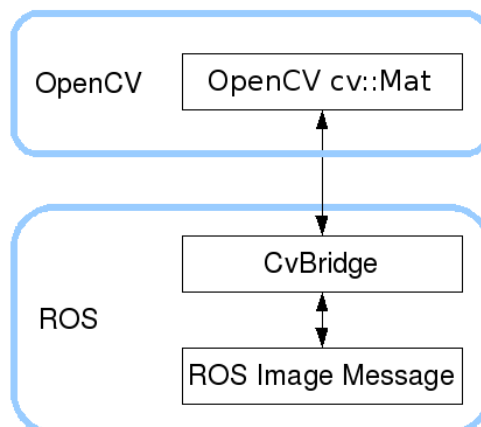
След провеждане на този експеримент се установи, че използването на данните от енкодерите не е достатъчно ако искаме да измерваме прецизно позицията на робота. Получената грешка е голяма, поради неравности на пода и боксуване на колелата в някои моменти. Поради това добавихме вградено измервателно устройство (IMU) [55] към робота.

2.5. Компютърно зрение

2.5.1. Съвместимост между ROS и OpenCV

Нашият робот се контролира от ROS. Налице е `vision_opencv` стек, който осигурява опаковане на OpenCV библиотеката за ROS. Има два основни пакета за използване на OpenCV в ROS:

- `cv_bridge`: осигурява мост между ROS и OpenCV за изпращане и получаване на съобщения;
- `image_geometry`: набор на методи за работа с геометрия на изображения и пиксели.

Фигура 2.10. комуникация между ROS и OpenCV

Image_geometry [58] съдържа библиотеки Python и C ++, които опростяват геометричното тълкуване на изображения чрез параметрите от sensor_msgs / CameraInfo.

2.5.2. Намиране / разпознаване на обекти

Както казахме по-рано нашата система за компютърно зрение включва Kinect и стерео камера. Kinect-ът има RGB камера, която използваме за разпознаване и сензор за дълбочина, за да измерим разстоянието до обекта. VideoCapture може да изтегли следните данни:

- a. Данните, дадени от генератора на дълбочината:
 - CV_CAP_OPENNI_DEPTH_MAP - дълбочинни стойности дадени в милиметри (CV_16UC1);
 - CV_CAP_OPENNI_POINT_CLOUD_MAP - XYZ в метри (CV_32FC3);
 - CV_CAP_OPENNI_DISPARITY_MAP - несъответствие в пикселите (CV_8UC1);
 - CV_CAP_OPENNI_DISPARITY_MAP_32F - несъответствие в пикселите (CV_32FC1);
 - CV_CAP_OPENNI_VALID_DEPTH_MASK - маска на валидни пиксели (не е скрита, не е засенчена и т.н.) (CV_8UC1).
- b. Данни, дадени от BGR генератор на изображението:
 - CV_CAP_OPENNI_BGR_IMAGE – цветно изображение (CV_8UC3);
 - CV_CAP_OPENNI_GRAY_IMAGE – сиво изображение (CV_8UC1).

За да разпознаем обектите, получаваме краищата на сцената. След това системата търси конкретни форми. Стойността L съдържа стойност за лекота на входното изображение, където L се изчислява, както е показано:

$$L = \frac{\max(R,G,B) + \min(R,G,B)}{2};$$

Където L е средната стойност, R е червеният канал на входното изображение, G е зеленият канал на входното изображение и B е синият канал на входното изображение.

2.5.3. Намиране / разпознаване на лица

Разпознаването на лица като цяло и разпознаването на придвижването на хора в естествени сцени по-специално изискват набор от визуални задачи, които да бъдат изпълнени с голяма степен на робасност [59].

Показано е от Дейвид Хубел и Торстен Уейлз [60], че мозъкът ни има специализирани нервни клетки, които отговарят на специфичните местни особености на сцена, като линии, ръбове, ъгли или движение.

Една от първите автоматизирани системи за разпознаване на лица е описана в [61]: маркерните точки (положението на очите, ушите, носа,) са използвани за изграждане на вектор на функция (разстояние между точките, ъгъл между тях,). Някои от най-новите разработки на геометричното разпознаване на лица са извършени в [62].

2.5.3.1. Откриване на лица.

OpenCV вече съдържа много предварително обучени класификатори за лице, очи, усмивка и др. Тези XML файлове се съхраняват в папката opencv / data / haarcascades /. Да създадем детектор на лице и очи с OpenCV.

Първо трябва да заредим необходимите XML класификатори. След това заредаме входното изображение (или видеоклипа) в режим на сивото..

```
face_cascade = cv2.CascadeClassifier('haarcascade_frontalface_default.xml')
eye_cascade = cv2.CascadeClassifier('haarcascade_eye.xml')
img = cv2.imread('sachin.jpg')
gray = cv2.cvtColor(img, cv2.COLOR_BGR2GRAY)
```

Сега откриваме лицата в образа. Ако се намерят лица, то връща позициите на откритите лица като Rect (x, y, w, h). След като получим тези местоположения, можем да създадем ROI за лицето и да приложим откриване на очите на тази ROI (тъй като очите са винаги на лицето).

```
faces = face_cascade.detectMultiScale(gray, 1.3, 5)
for (x,y,w,h) in faces:
    cv2.rectangle(img,(x,y),(x+w,y+h),(255,0,0),2)
    roi_gray = gray[y:y+h, x:x+w]
    roi_color = img[y:y+h, x:x+w]
    eyes = eye_cascade.detectMultiScale(roi_gray)
    for (ex,ey,ew,eh) in eyes:
        cv2.rectangle(roi_color,(ex,ey),(ex+ew,ey+eh),(0,255,0),2)
cv2.imshow('img',img)
cv2.waitKey(0)
cv2.destroyAllWindows()
```

2.5.3.2. Разпознаване на лица.

OpenCV 2.4 сега идва с новия клас FaceRecognizer за разпознаване на лица, който осигурява единен достъп до всички алгоритми за разпознаване на лица в OpenCV. Всеки FaceRecognizer е алгоритъм (Algorithm), така че лесно може да се получат / зададат всички вътрешни модели (ако това се позволява от разпознаването).

Algorithm осигурява следните характеристики за всички извлечени класове:

- Така нареченият "виртуален конструктор". Това означава, че всеки производствен алгоритъм е регистриран при стартиране на програмата и можете да получите списъка с регистрирани алгоритми и да създадете копие на определен алгоритъм с името му (**Algorithm** :: create ()).
- . Ако сте използвали функцията за заснемане на видео от модул OpenCV highgui,
- Четене и записване на параметри от / към XML или YAML файлове.

Освен това всеки FaceRecognizer поддържа:

- Обучение на FaceRecognizer с FaceRecognizer :: train () върху даден набор от изображения (вашата база данни за лица!).
- Предсказване на дадено примерно изображение, което означава лице. Изображението се дава като метода Mat.
- Зареждане / запазване на състоянието на модела от / към даден XML или YAML.
- Настройка / Получаване на информация за етикети, която се съхранява като низ. Информацията за етикети за низове е полезна за запазване на имената на разпознатите хора.

Налични към момента алгоритми:

- Eigenfaces (**createEigenFaceRecognizer ()**)
- Fisherfaces (**createFisherFaceRecognizer ()**)

- Графики на локалните двоични шаблони (**createLBPHFaceRecognizer ()**)

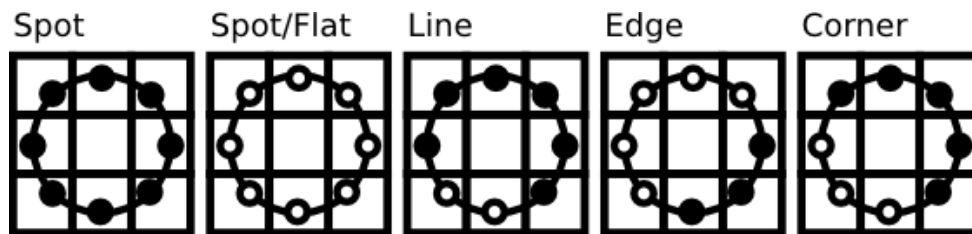
По-формално описание на оператора за локални бинарни шаблони (LBP) може да бъде дадено като:

$$LBP(x_c, y_c) = \sum_{p=0}^{P-1} 2^p s(i_p - i_c)$$

, $s(x_c, y_c)$ като централен пиксел с интензитет i_c ; и i_p представляващ интензитета на съседен пиксел. s е знаковата функция дефинирана както следва:

$$s(x) = \begin{cases} 1 & \text{if } x \geq 0 \\ 0 & \text{else} \end{cases}$$

Това описание дава възможност да се заснемат много фини подробности в изображенията. Така че операторът е разширен, за да използва променлива съседна функция в [63]. Идеята е да се приведе един съкратен брой съседи на кръг с променлив радиус, който позволява да се улавят следните квартали:

Фигура 2.11. Графики на локалните двоични шаблони – принцип на работа.

За дадена точка (x_c, y_c) позицията на съседна точка (x_p, y_p) , $p \in P$ може да се изчисли от следните изрази:

$$x_p = x_c + R \cos\left(\frac{2\pi p}{P}\right)$$

$$y_p = y_c - R \sin\left(\frac{2\pi p}{P}\right)$$

Където R е радиусът на кръга, а P е броят на единичните точки.

Операторът е разширение на оригиналните LBP кодове, така че понякога се нарича разширен LBP (наричан още "кръгов LBP"). Ако координатите на точки в окръжността не съответстват на координатите на изображението, то то се интерполира. Компютърната наука има куп интелигентни интерполационни схеми, изпълнението на OpenCV прави двулинейна интерполация:

$$f(x, y) \approx \begin{bmatrix} 1-x & x \end{bmatrix} \begin{bmatrix} f(0,0) & f(0,1) \\ f(1,0) & f(1,1) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1-y \\ y \end{bmatrix}.$$

По дефиниция операторът на LBP е устойчив срещу монотонни сиви мащабни трансформации. Можем лесно да проверим това, като разгледаме изображението на изкуствено модифицирания образ на LBP:

Фигура 2.12. LBP изображение след обработка.

ГЛАВА 3. Сервизни работи за специфични цели.

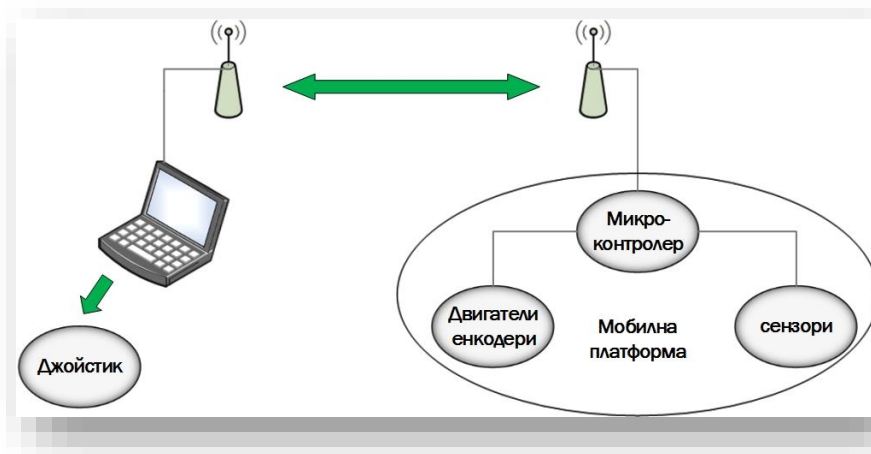
3.1. Дистанционно управление на сервизни работи за инспекция с термо камера.

3.1.1. Управление на мобилната платформа.

В тази точка са описани системата за ръчно управление на робота, както и са представени някои особености при заснемане на изображения с термо-камера.

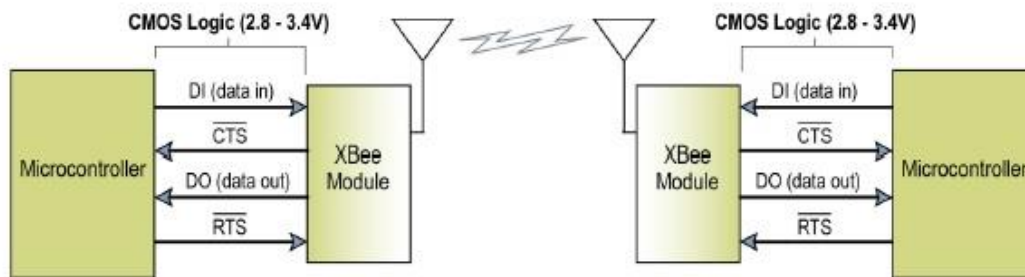
Схемата на фигура 3.1 показва как ще се осъществява управлението на робота. От едната страна на схемата е управляващият компютър свързан към джойстик и модул за безжична комуникация, а от другата е роботът, който също е свързан към модул за безжична комуникация.

Този тип свързване позволява да се използват изчислителната мощ и възможностите на компютъра за формиране на управляващите сигнали и обработка на получените данни от робота, което позволява работа с множество информация, реализиране на сложни алгоритми и бързодействие [64].

Фигура 3.13. Управление на робота за инспекция.

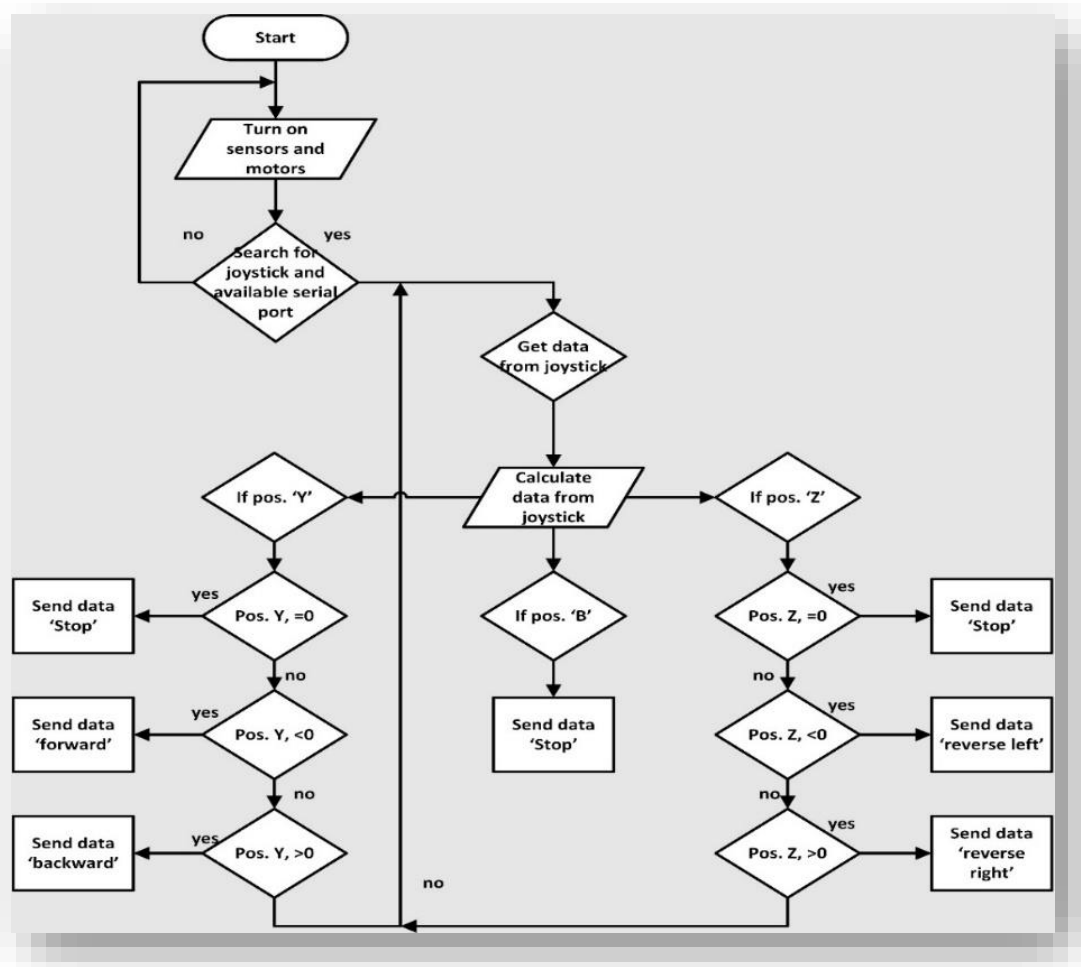
Използваният модул за безжична комуникация е X-bee модул. Принципа на работа на модулите и свързването им е показан на фигура 3.2. Xbee модула се свързва с множеството устройства, през логическо ниво на асинхронен сериен порт [65].

Фигура 3.14. Принципно схема на комуникацията.

За реализиране на управлението на работа ще се разработи приложение написано на програмният език C#, върху платформата .NET, разработени от Майкрософт. C# е съвременен обектно-ориентиран език за програмиране с общо предназначение, създаден и развиван от Microsoft редом с .NET платформата [66].

Формирането на пакетите от данни става, чрез написания софтуер на база на алгоритъма за управление даден на фигура 3.3.

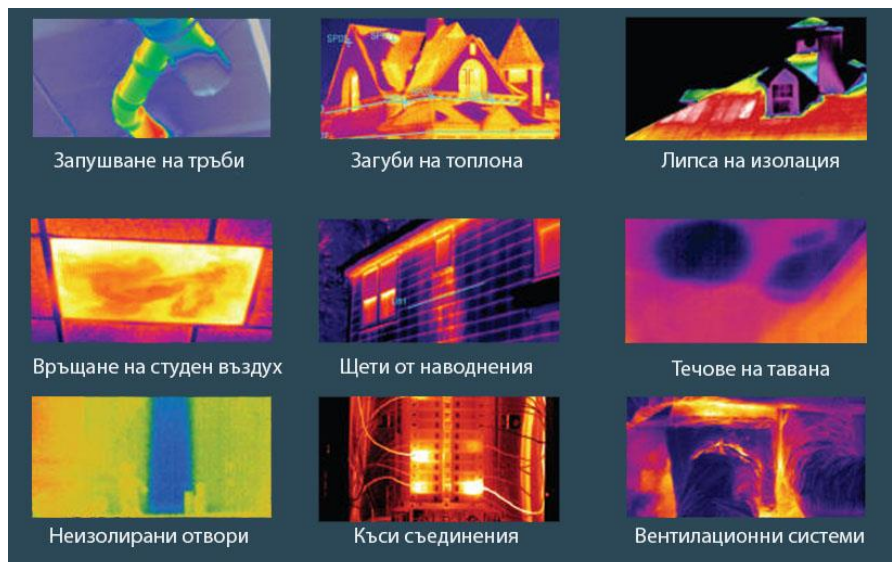
Фигура 3.15. Блок схема на алгоритъма за управление на работа.

„static void Main()“ е главната функция, която изпраща данните от другите функции към робота. Тя отваря серийния порт за изпращане на данните и изпраща пакети при получаване на нови параметри от другите функции.

„static void MainForJoystick()“ е функцията, която прочита данните от джойстика и го изпраща към третата функция. Има добавени няколко проверки преди да стартира работата на програмата, реализирани във функцията „MainForJoystick()“:

3.1.2. Заснемане и анализ на изображения с термо камерата.

Характеристики на инфрачервената термо камера FLIR P640: зрително поле 24°/16°, минимален диапазон на температурно измерване от -40°C до +500°C (опция до 2000°C), температурна чувствителност 0.06°C при 30°C (опция за 0.006°C), детекторна матрица 640/480 пиксела, интегрирана цветна цифрова камера, настройки на изображението, режими на измерване, различни обективи, памет 1 GB. На фиг. 3.4 са показани приложенията на термокамета в различни области и примерни изображения от заснемането им.

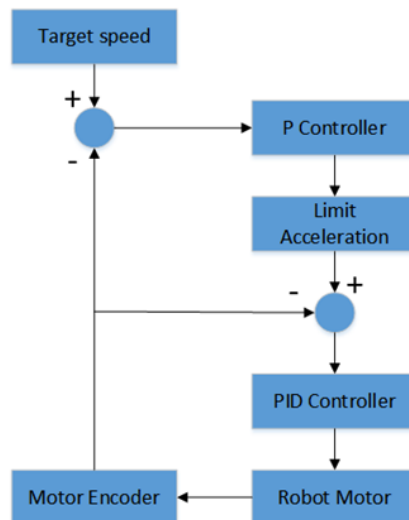
Фигура 3.16. Приложения на термо камерата.

Поради необходимост от заснемане на сложни обекти, се налага да се филтрират и анализират заснетите изображения. За анализ на направените изображения ще се използва специализирания софтуер FLIR Reporter, предназначен специално за работа с изображения.

3.2. Роботи за възрастни и инвалиди, ценово ориентирани решения

3.2.1. Управление на задвижването.

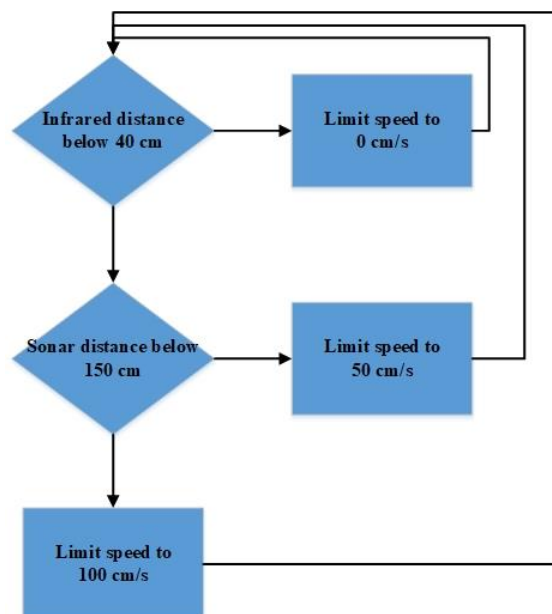
Следващото нещо, което направихме, за да постигнем стабилен контрол, беше използването на регулаторни органи въз основа на гореспоменатата PID техника. Този тип контрол беше интегриран във фърмуера на използвания Eddie Control Board в нашия робот. На всяко колело имаше два отделни контролера, работещи по следния принцип: (показано на фигура 3.6).

Фигура 3.17. Схема на управлението на двигателите.

3.2.2. Избягване на препятствия.

Следващото нещо, което направихме, беше да използваме данните от нашите сензори за разстояние, за да избегнем сблъсък с близките обекти. Използваните сензори имат следните ограничения: инфрачервеното може да усети обекти, които са много близо до робота, на не повече от 80 см; Сонарният сензор имаше по-голямо разстояние - 300 см от мобилната платформа.

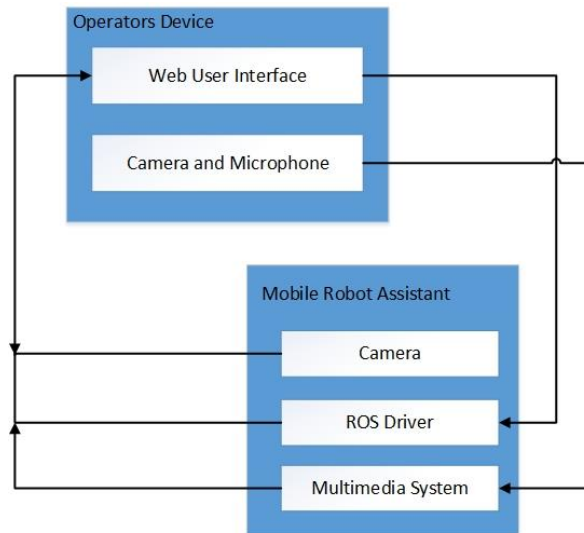
Фигура 3.18. Логика за ограничение на скоростите.

3.2.3. Изследване на методите за управление на сервизния робот.

- **Физически джойстик:**
- **Виртуален джойстик:**
- **Метод за управление чрез проследяване на главата:**
- **Контрол чрез проследяване на очите:**

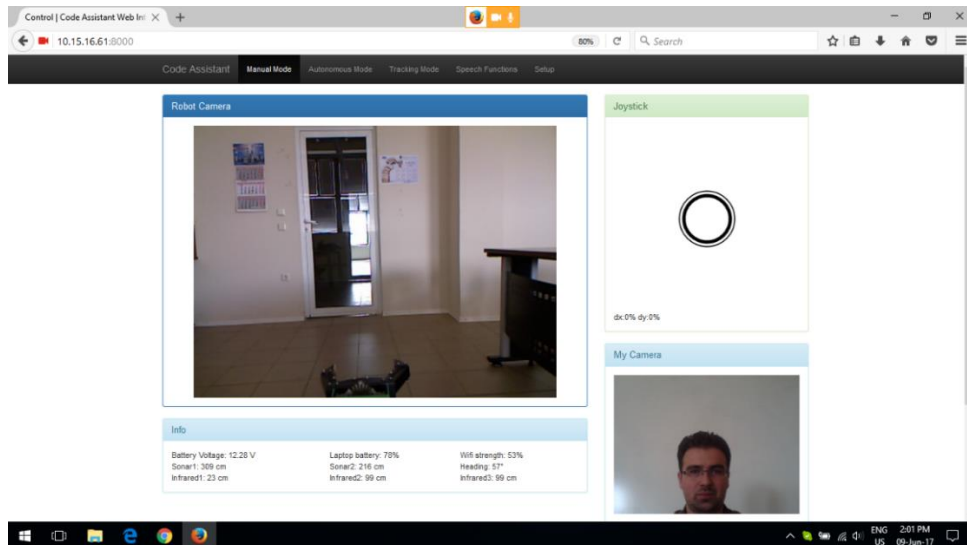
3.3. Потребителски интерфейс за управление на сервизни роботи

Комуникацията между робота помощник и потребителите е наистина важен въпрос. Така се определя колко бързо роботът ще се адаптира към системата и ще започне да използва пълния си потенциал. Ето защо създадохме потребителски интерфейс за управление на робота Фигура 3.8.

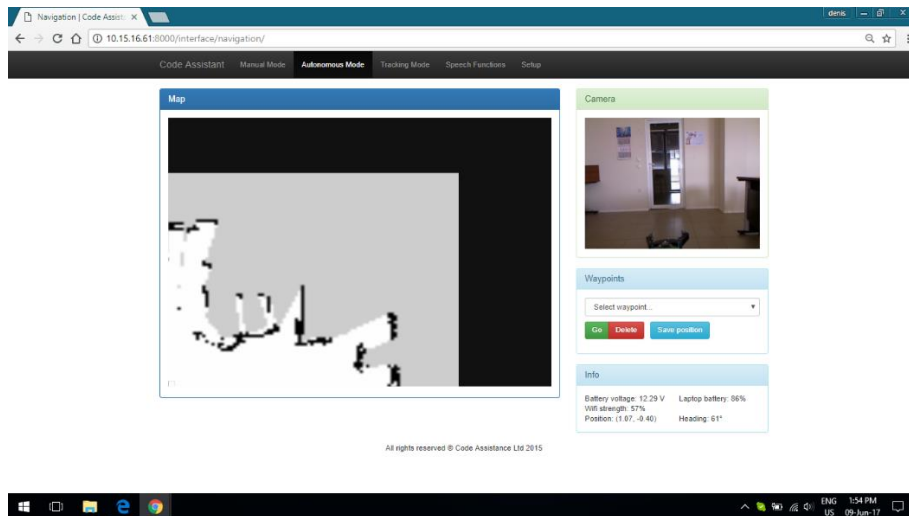
Фигура 3.19. Принцип на работа на интерфейса на робота.

3.3.1. Меню за управление в ръчен режим.

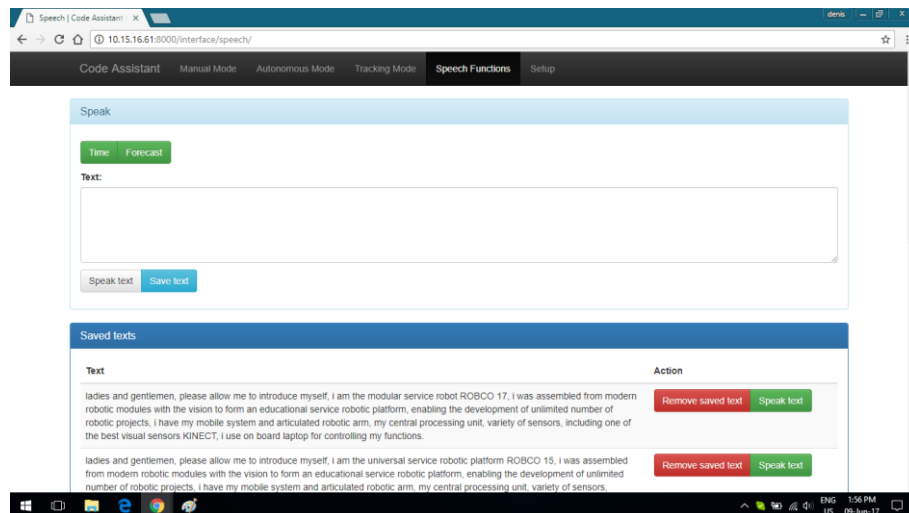
Фигура 3.20. Меню за управление в ръчен режим

3.3.2. Меню за управление в полу-автономен режим.

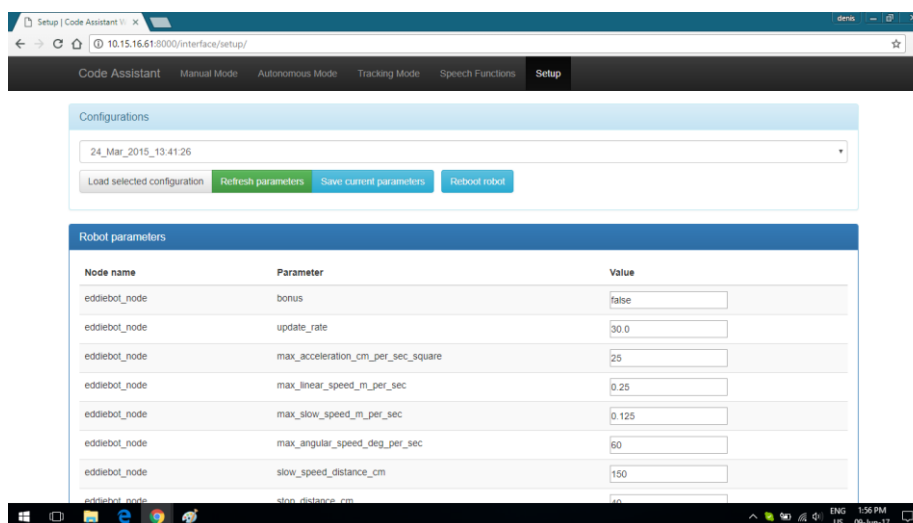
Фигура 3.21. Меню за полу-автономно управление.

3.3.3. Меню за управление на гласовите команди на робота.

Фигура 3.22. Меню за гласови команди.

3.3.4. Меню за настройки на системите и функциите на робота.

Фигура 3.23. Меню за настройки на робота.

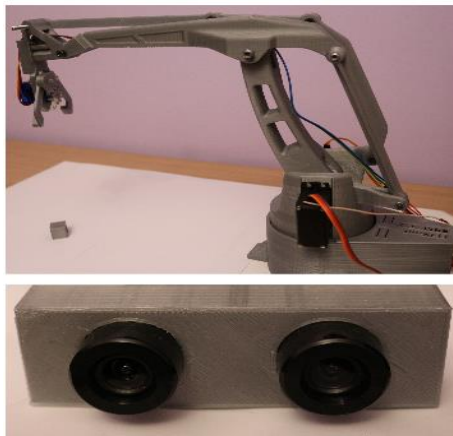
3.4. Управление на роботизирани манипулатори.

Транспортирането на обекти е сложен процес, който включва множество видове роботизирани системи. Този процес може да се раздели на следните стъпки:

Стъпка 1: разпознаване на определен обект и придвижване на мобилната платформа възможно най-близо до него, така че обекта да застане в зоната на достижимост на ръката на робота. Освен това, докато се движите по картата, роботът трябва да разпознава обектите, които ги интересуват, и да ги постави на картата за последваща употреба [68].

Стъпка 2: точно позициониране на хващача на ръката до определена точка от обекта. Това е много предизвикателна задача. Някои изследвания се фокусират върху много сложни системи изградени от няколко камери, за да постигнат висока надеждност при разпознаване на обект от различни гледни точки, при процеси на сглобяване [69]. След като се разпознае обекта, трябва да се определи неговата позиция [70]. Тогава ако се знаят кинематиката и динамиката на ръката е сравнително лесно да се премести хващача до определената позиция за захващане.

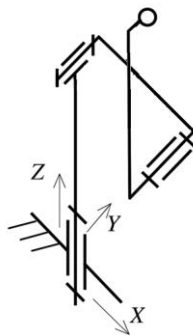
Стъпка 3: Последната стъпка е хващане на обекта. За да бъде стабилен този процес трябва да се използват различни видове сензори: машинно зрение, измерване на разстояние, тактилни [71]. След като обектът се улови, мобилният робот може да го достави.

Фигура 3.24. Антропоморфен манипулатор и стерео камера.

3.4.1. Алгоритъм за прецизно позициониране на манипулатора.

Разглеждаме антропоморфен манипулатор с поне три степени на свобода, както е показано на кинематичната схема на фигура 3.14.

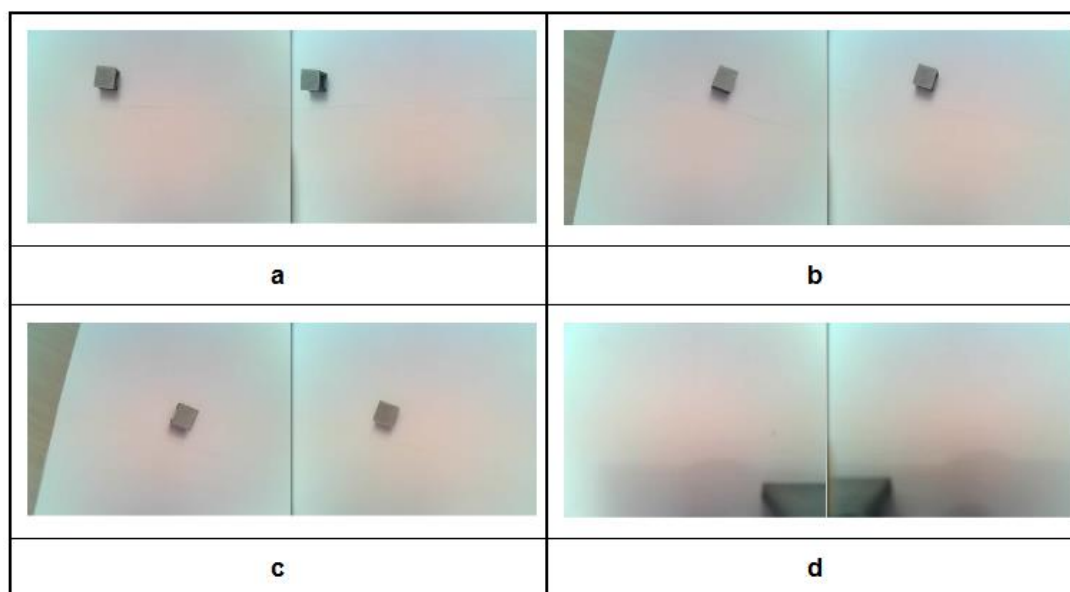

Фигура 3.25. Кинематична схема на манипулатора.

3.4.2. Алгоритъм.

- (S1) Отвеждане на роботизираната ръка в изходна позиция.
- (S2) Разпознаване на обекта и на лявата и на дясната камери на стерео камерата (виж фигура 3.15.a.).
- (S3) Завъртане около оста Z, докато разстоянията между центровете и разстоянията от обекта до хващача и на двете камери на стерео камерата не се изравнят (виж фигура 3.15.b.).
- (S4) преместване на хващача напред, докато обекта не застане в центъра на вертикалата (виж фигура 3.15.c.).
- (S5) Започване на спускане на хващача право надолу, перпендикулярно на равнината XY, докато обектът се намира в областта на захващане, както е показано на фигура 3.15.d.
- (S6) затваряне на хващача и доставяне на обекта.

Обяснение на алгоритъма: След стъпка S4 на горния алгоритъм захващащото устройство се поставя непосредствено над обекта, представляващ интерес. По време на стъпка S5 захващащото устройство се спуска и накрая спира до обекта. Ако движението е перпендикулярно на равнината XY, разстоянието от обекта до централната ос постепенно намалява и остава равно в лявото и дясното изображение. Това спускане право надолу е много важно да бъде по права линия. Само по този начин е сигурно, че ще бъде намерена точната точка на захващане и манипулаторът няма да се сблъска в друг обект. Такава траектория може да бъде гарантирана, ако са известни точните кинематични и динамични модели. Ако тези модели са неточни, алгоритъмът може да продължи да функционира, ако се прилага алгоритъм за гранични грешки (ВЕА) за ILC. ILC е клас от само настройващи се алгоритми, които многократно изпълняват зададени задачи на движенията на роботи, за да сведат до минимум грешките при позициониране или проследяване на траектории [72]. ВЕА е модификация на ILC, която решава проблема с преходния растеж на ILC [73] и позволява директното му прилагане в контрола на роботизираните манипулатори [74, 75].

Фигура 3.26. Фази на изпълнение на алгоритъма за позициониране.

3.4.3. Приложение на ВЕА за ILC.

Стъпка S5 от алгоритъма може да се развие и пренапише както следва:

- (S5.1) Запомняне на настоящата позиция и задаването на същата като изходна позиция.
- (S5.2) Отиване до изходната позиция на ВЕА.
- (S5.3) Започване на движение надолу докато не се отчете неприемлива грешка или не се достигне до желаната позиция.
- (S5.4) Ако обекта е достигнат, тогава продължи към следваща стъпка, иначе изпълни процедурата на ВЕА и ILC и обнови управляващите сигнали и премини на стъпка S5.2.

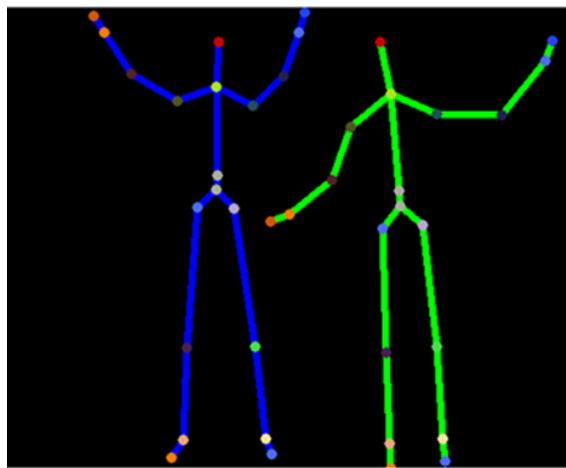
3.4.4. Оптимизация на процеса.

Може да се приложи стандартна техника на моторизация. Времето за изпълнение на алгоритъма може да се намали ако управляващите сигнали след последното опресняване на ILC се свържат с началната позиция и се запамятат. Тогава след изпълнение на стъпка S4 и преди началото на стъпка S5.1, управляващите сигнали свързани с най-близката до текущата стартова позиция се използват като начални.

3.5. Интелигентни системи за сервизни работи

3.5.1. Алгоритъм за следене на човек и разпознаване на падане.

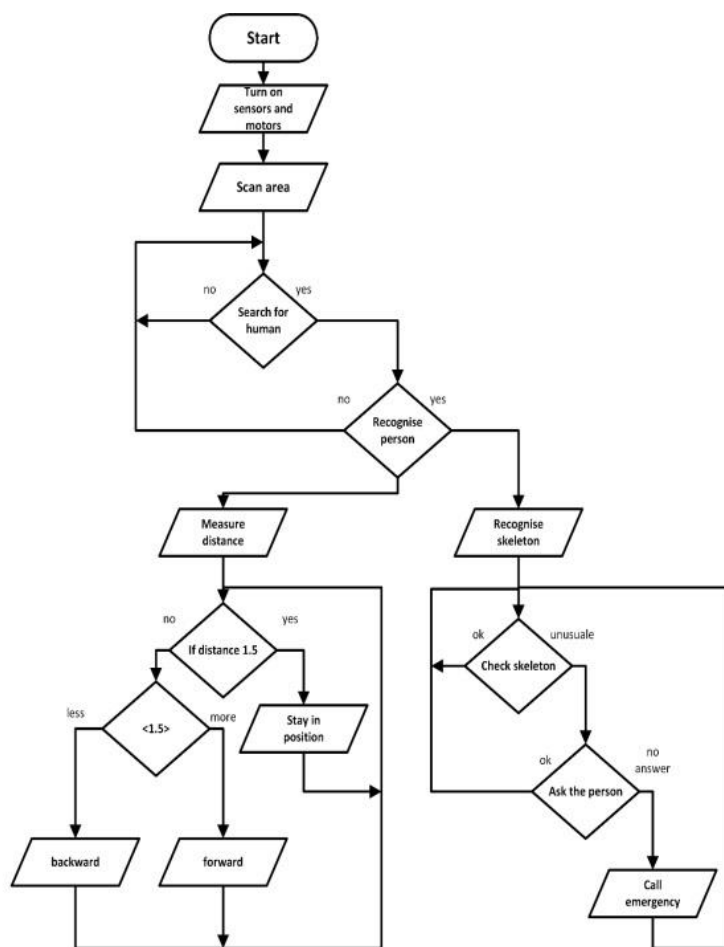
Предложеният алгоритъм в тази точка обединява много от разгледаните системи и проблеми до сега в дисертационния труд. За да може да се приложи робота трябва да разполага с система за автономна навигация, система за машинно зрение, система за гласово разпознаване и възможност за комуникиране с човека.

Фигура 3.27. Създаване на модел на скелета на човек.

Основна роля в изпълнението на този алгоритъм е на системата за компютърно зрение. Чрез нея и свойствата на сензора Kinect можем да разпознаваме определен човек. Също така този сензор има свойството да прави кинематичен модел на човека - (фигура 3.16).

Алгоритъмът за следене и разпознаване на падане - (фиг. 3.17):

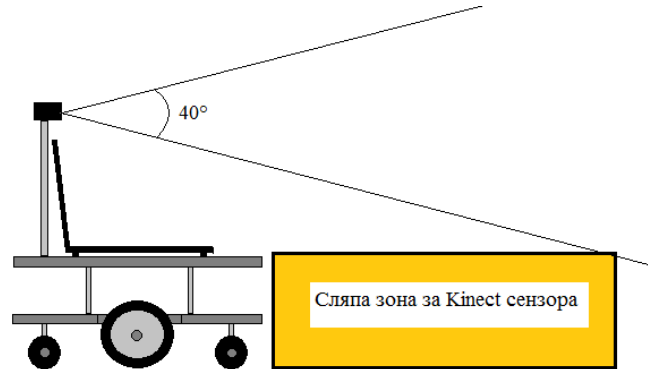
Фигура 3.28. Алгоритъм за следене и разпознаване на падане.

- Робота инициализира средата, в която се намира и започва да търси своя собственик. Търсенето на собственик се разделя на два етапа: 1 – намиране на хора, 2 – разпознаване на собственика.
- Следва процедура по изпълнение на съществените функции на алгоритъма: 1 следене на човека, 2 – разпознаване на падане.
- Следенето е базирано на свойството на дълбочинния сензор на Кинекта да измерва разстоянието до обекти.
- Разпознаването на падане е базирано на следене на точките на скелета и по конкретно тези над кръста на човека. Понеже не може да сме сигурни дали това е така се активират процедура за изясняване на ситуацията, робота пита човека дали е паднал:
 - ако няма отговор до определено време робота автоматично се свързва с спешна помощ и близките на човека;
 - ако има отговор и той е положителен тогава робота отново се свързва с спешна помощ и близките на човека;
 - ако отговора отрицателен робота изчаква човека да стане до определено време.
 - Ако човека не стане робота повтаря въпросите отново, докато човека не се изправи.

3.5.2. Сензорна система за избягване на препятствия.

- **Описание на проблема.**

Проблема се състои в това, че пред самия робот се получава зона, в която Kinect сензора не може да вижда (Фиг. 3.18). Зоната, която трябва да се обхване е с формата на паралелепипед с размери височина 25 см, дължина 60 см и ширина 45 см. Така характеризирана тази зона изисква сензори с максимален обхват на измерване поне 70 см, за да се постигне точност при измерванията.

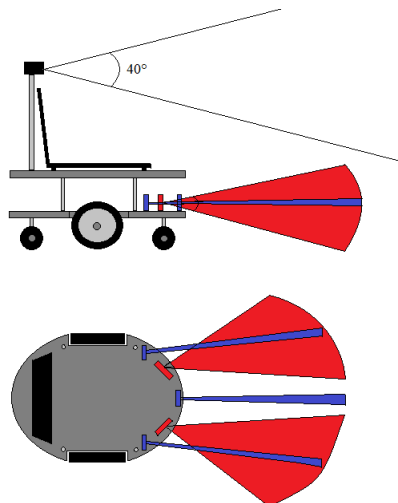
Фигура 3.29. Проблемна зона.

- **Решение на проблема.**

Решението на проблема се състои от два етапа.

а) първи етап – добавяне на допълнителни сензори (Фиг. 3.19).

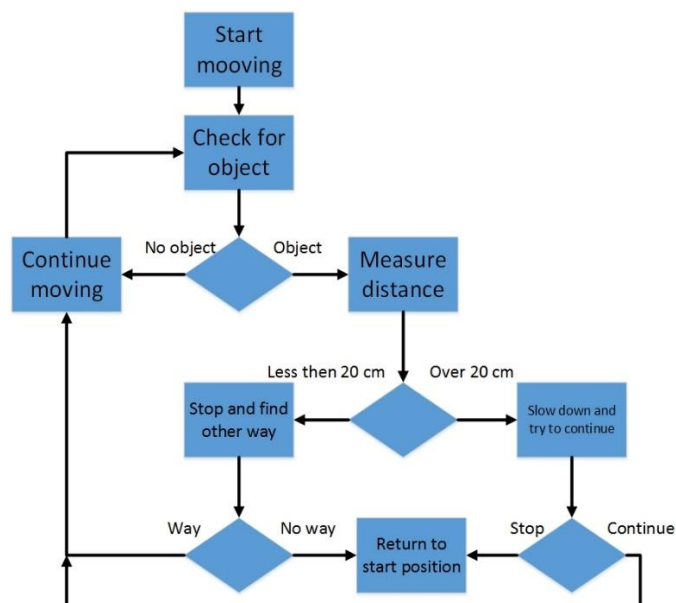
Допълнителните сензори са монтирани в предната част на долната платформа на робота. Те се намират на височина около 15 см, което се предполага, че ще бъде достатъчно за да се регистрират малки обекти, намиращи се непосредствено пред робота. Максималният обхват напред на всички сензори е ограничен до 70 см, понеже след това се припокриват с Kinect сензора.

Фигура 3.30. Обхват на сензорите.

б) втори етап – създаване на алгоритъм за съвместна работа на Kinect с допълнителните сензори.

Алгоритъма за осигуряване на съвместна работа на всички сензори е добавен към алгоритъма за навигационната система - фигура 3.20.

Фигура 3.31. Алгоритъм за следене на препятствия.

Измерванията на допълнителните сензори са в началото на алгоритъма, след което се продължава с нормалната работа на алгоритъма на навигацията. Същността на този алгоритъм е при наличие на обект в обхвата на допълнителните сензори да се предвиди спиране или заобикаляне.

ГЛАВА 4. Експерименти и получени резултати.

Всички методи и изследвания са приложени върху робота, след което са проведени експерименти, които да покажат получените резултати и цялостната функционалност на робота. Проведени са експерименти по отделно за всяка система, след което са проведени експерименти върху съвместната работа на всички системи на робота. Подробности за експериментите и резултатите са описани в следващите точки.

4.1. Експерименти и резултати от навигацията и локализацията

Проведени са следните експерименти на закрито, след като е направена предварително карта на помещението:

- Намиране на точната локация на робота;
- Придвижване на робота до зададени координати с точност до 10см;
- Отчитане на времето необходимо за достигане на целта, преди подобряване на системата и след това;
- След поставяне на допълнителни обекти в помещението, навигацията трябва да намери алтернативен път и да заобиколи обектите.

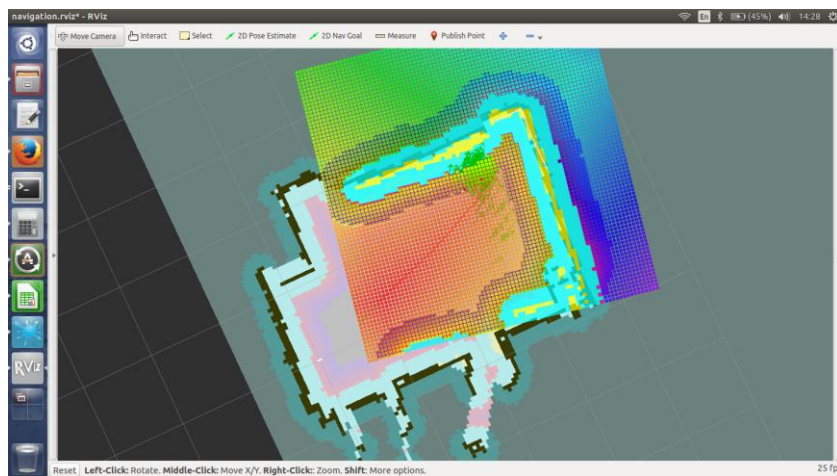
На фигура 4.1 в цветното поле е показана картата на помещението, местоположението на робота и изчислената траектория до другия ъгъл на стаята. Това цветно поле представлява обхвата на дълбочинния сензор на Кинект-а. оцветените в жълто стени се използват като маркери за ориентиране. И понеже няма препятствия траекторията на движение е права.

На фигура 4.2 отново е показана същата карта, но този път са поставени допълнителните обекти. В този случай те са разположени, така че робота да може да премине между тях.

Резултати от експеримент 1. След като е избрана картата на помещението, в което се намира робота навигационната система успешно локализира позицията и ориентацията на робота, на база характерните маркери на помещението.

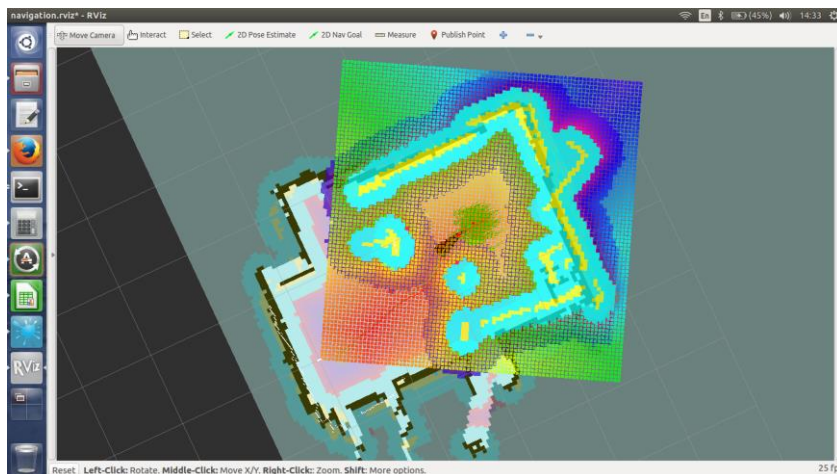
Резултати от експеримент 2. На робота му бе зададена точка, до която да достигне. Навигационната система успешно контролира робота до достигане на целта, като отклонението между центъра на мобилната платформа на робота и зададената точка е около 15см.

Резултати от експеримент 3. Базовата разработка на навигацията за тази мобилна платформа, работи значително по бавно и има повече отклонения, по време на движение. След въвеждане на допълнителните алгоритми и методи робота следва изчислената траектория на движение с малки отклонения и достига до целта за много по-кратко време. За изпълнение на еднакви траектории с дължина шест метра времената са следните: базова навигация – 25 секунди, подобрена навигация – 16 секунди.

Фигура 0.32. Локализиране на робота и задаване на дестинация.

Резултати от експеримент 4. След поставяне на допълнителни предмети в помещението, навигацията успешно регистрира тяхното местоположение върху картата на помещението, без предварително сканиране. При задаване на дестинация, алгоритъмът изчислява траектория, която преминава или между новите обекти или ги заобикаля по най-краткия път. След което робота успешно достига до зададената цел.

Фигура 0.33. Разпознаване на допълнително поставените обекти и изчисляване на нов път.

4.2. Експерименти и резултати след коригиране на грешката на одомерията

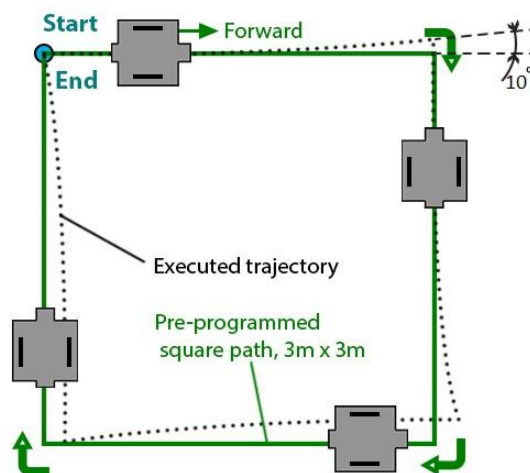
Грешката на одомерията е от голямо значение за правилната работа на навигацията. Поради това проведохме редица експерименти, с които да изчислим точно каква е грешката, след което въведохме допълнителни сензори и методи за намаляване на тази грешка. Проведени са следните експерименти:

- Измерване на одомеричната грешка чрез метода на изпълнение на квадратна траектория;
- Измерване на одомеричната грешка след въвеждане на коригирано управление на моторите, което компенсира грешката;
- Измерване на одомеричната грешка след добавяне на IMU сензор.

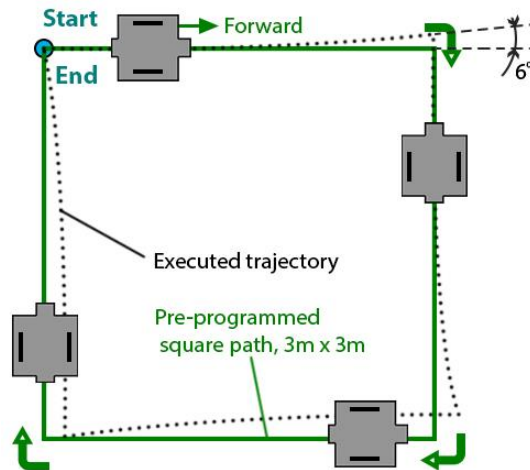
Всички изследвания са проведени като се използва принципа на дву-посочното изпълнение на квадратна траектория. Робота се програмира предварително да изпълнява такава траектория, без да се използват никакви допълнителни сензори освен енкoderите на моторите.

Резултати от експеримент 1. Одомеричната грешка бе измерена след няколко обиколки на робота по зададената траектория. Макар да изглежда, че всичко по робота е пропорционално и добре направени тази грешка се оказва доста голяма. Отклонението на робота от траекторията е значително: отклонението на робота при ъглите е около 10 градуса, при движение в квадрат с дължина 3м.

Резултати от експеримент 2. При този експеримент повтаряме предходния, като измерената одомерична грешка е добавена в програмата за управление и по този начин компенсираме систематичната грешка. Получените резултати показват отклонение от 6 градуса. Това е значително по-малка грешка, но като се има предвид, че робота изминава само 3 метра до следващ завой, при изминаване на повече разстояние това отклонение отново не достатъчно.

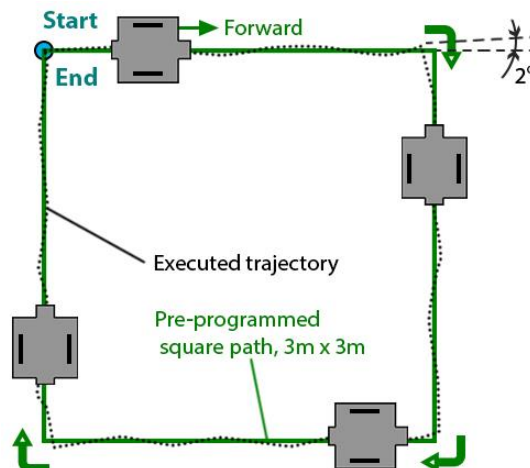

Фигура 0.34. Одомерична грешка.

Фигура 0.35. Одометрична грешка след корекция на систематичната грешката.

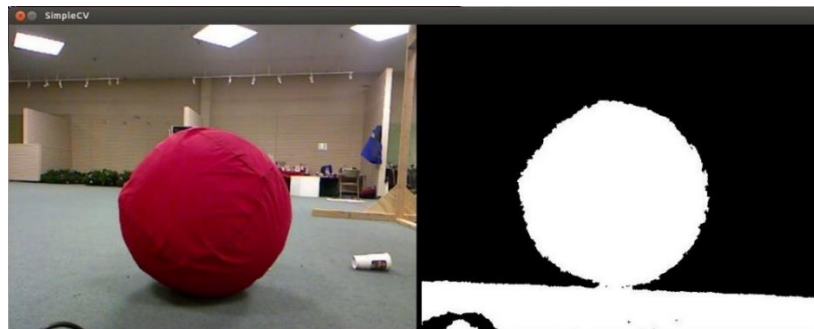
Резултати от експеримент 3. За провеждане на този експеримент добавихме сензор за измерване на ускорението и ориентацията. Сензорът отчита данните в реално време и ги изпраща към системата. На база получените данни от сензора алгоритъмът изчислява моментната грешка и изпраща управляващи за коригиране на позицията. Робота следва зададената траектория като този път се движи с много малки отклонения от пътя. Отчетената максимална грешка е 2 градуса, но понеже робота коригира позицията си в реално време, на практика грешката се свежда почти до 0.

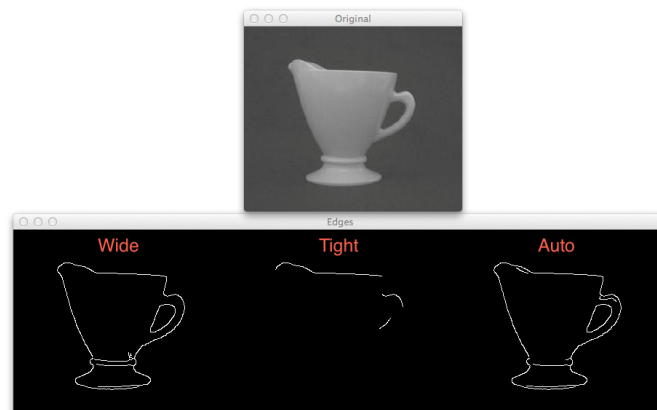
Фигура 0.36. Оптимизиране на движението на робота с IMU сензор.

4.3. Експерименти и резултати на системата за компютърно зрение

В резултат се получават някои фигури на детекцията на ръба (фиг.4.7), разпознаване на цветовете (фигура 4.6) и разпознаване на формата и цветовете (фиг.4.8). На фигура 4.7 са показани три вида детекция на ръба. На фигура 4.6 разпознаваме червения цвят и изображението на резултата показва само този цвят. На фигура 4.8 е показано разпознаването на формите и цветовете на обектите. В зависимост от интензивността на светлината можем да коригираме ръчно или автоматично нивата на светлините на камерата.

Фигура 0.37. Разпознаване на червен цвят.

Фигура 0.38. Разпознаване на предмет според детекция на ръбовете.

Фигура 0.39. Разпознаване на форма и цвят.

4.4. Експерименти и резултати при изпълнение на алгоритмите за подпомагане на възрастни и инвалиди

Тук е изпробвана работата на алгоритъма за следене на човека и разпознаване на падане. Резултати от действието на следене са задоволителни. Робота успява да следва човека на разстояние между 1.5 – 2.0 метра. Благодарение на направените до момента подобрения движението на робота е плавно и той не застрашава човека.

Тестовите на разпознаването на падане са проведени при следните условия: в помещение на закрито, даден човек застава пред робота на разстояние между 1.5 – 2.5 метра. В случаен момент човека рязко се навежда до земята, като по този начин имитира падане. От проведени 30 опита с 3-ма човека с различен ръст, системата успешно разпознава около 83% от паданията.

4.5. Експерименти и резултати при процес на хващане на обекти

Първата група тестове беше без използване на ИЛС и оптимизации. Скоростта на снижаване е много бавна и с много корекции на траекторията. Ръката бе способна да хване предмети, но поради неточни модели скоростта на снижаване трябваше да бъде много бавна и траекторията имаше много корекции.

Втората група тестове беше с използването на алгоритъма за ИЛС. Изпробвани са повече от 100 произволно генерирани точки на захващане. Всички те бяха в работната зона на робота. За да завърши изпълнението на стъпка 5 на алгоритъма, ИЛС имаше нужда от около 11 повторения. Въпреки това, общото време за изпълнение е близко до това на първата група от тестове и понякога е дори по-бавно.

Третата група се възползва от оптимизацията. След тренировка със същата серия от 100 точки за захващане, броят на повторенията беше намален до 5. При следващите случайно избрани точки времето за изпълнение е по-бързо от общото време от първата група тестове.

4.6. Експерименти и резултати на работата на различните устройства и интерфейси за управление на сервизния робот

Експерименти и резултати при управление с джойстик: роботът реагира на момента. Голямата резолюция на бутоните позволява промяна в скоростта с много малки степени. Бутона за аварийно спиране работи надеждно.

Експерименти и резултати от управлението на робота посредством веб базирания интерфейс. Всяко меню предоставя добри възможности за управление. Единствено има забавяне на видео сигнала от камерата на робота в зависимост от устройството, което се използва за управление. Към робота могат да се свържат едновременно поне 10 устройства, които могат независимо да подават команди.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В дисертационния труд са разгледани някои от основните проблеми при сервизните мобилни роботи предназначени за подпомагане на човека. Засегнатите проблемни области са следните: локализация, навигация и картографиране, операционни системи за сервизни роботи, компютърно зрение за разпознаване на обекти и образи, управление на антропоморфен манипулатор за пренасяне на обекти, методи, устройства и интерфейси за управление на сервизните роботи.

В процеса на работа са проведени изследване, подобряване и създаване на методи, алгоритми и системи за управление на сервизни роботи, предназначени за подпомагане на човека. Провеждането на тези изследвания допринася за развитието на сервизните

роботи, като подобрява и разширява техните възможности за изпълнение на различни по сложност задачи. Това показва, че целта на дисертацията е изпълнена.

Разработени са методи, техники и алгоритми за подобряване и реализиране на сигурност и надеждност в системите за управление на сервизните роботи. След провеждане на експерименти, постигнатите резултати показват добри постижения в разгледаните проблемни области. Подобрена точност и скорост на движение при навигацията, коригиране на одомеричната грешка в реално време, разпознаване на лица и предмети по характерни признаци, разработен е иновативен метод за управление на манипулатор, решени са проблеми свързани с подпомагане на възрастни хора и инвалиди и са представени различни методи и интерфейси за управление на роботите. Тези резултати удовлетворяват решението на дадените задачи за изпълнение.

За в бъдеще ще се продължат изследванията върху системите за управление на сервизните роботи за подпомагане на човека, като се изследват и разработят нови алгоритми за изпълнение на сложни движения и задачи, които роботите ще трябва да изпълняват. Също така ще се изследват проблеми с управлението на роботите при работа на открито. Подобряването на сервизните роботи и намаляването на тяхната цена, чрез множество научни изследвания ще допринесе за скорошното разпространение на тези роботи в домовете на хората.

Приноси в дисертационния труд

С оглед на работата извършена в дисертацията и резултатите, получени в хода на изследванията и изложени по-горе, могат да бъдат формулирани следните научно-приложни приноси:

1. Анализирани са състоянието и развитието на научните изследвания и проблемите в областта на сервизната роботика. Изследвани са методи за подобряване на локализация и навигация при мобилните роботи, като алгоритми за работа в реално време, коригиране на систематичната и несистематичната грешки и подобряване управлението на моторите;
2. Реализирани са и изследвани методи и алгоритми за управление на камерата на работа за разпознаване на предмети и хора с помощта на специализираните библиотеки OpenCV;
3. Разработени са приложения на Операционната система за роботи – ROS върху работа. Описани са основните функции и принципа на работа на операционната система. Реализирано е многоканално управление на работа, чрез различни устройства;
4. Разработен е метод за итеративно управление на манипулатор, чрез използване на компютърно зрение за обратна връзка и методи за оптимизиране на управлението чрез меморизация и коригиране на грешките;
5. Разработени са методи и техники за подпомагане на възрастни хора и инвалиди като следене на човека и разпознаване на падане. Също така е представена сензорна система за разпознаване на динамични обекти, преминаващи пред робота;
6. Направен е сравнителен анализ на работата на подобрените системи, спрямо първоначалните възможности на системите за управление на сервизните роботи;

Благодарности

Благодаря на своя научен ръководител проф. д-р Димитър Карастоянов, за ползотворната съвместна работа, за всички съвети и градивните критики, които отправи.

Благодаря на доц. д-р Найден Шиваров и доц. Недко Шиваров от Европейски Политехнически Университет за методологичната помощ, съветите и препоръките, без които настоящата дисертация не би се случила.

Списък на използвана литература

1. Международна федерация по роботика - <https://ifr.org/service-robots/>
2. Международна организация за стандартизация - <https://www.iso.org/standard/55890.html>
3. ISO 8373 - <https://www.iso.org/obp/ui/#iso:std:iso:8373:ed-2:v1:en>
4. Класификация на сервизните работи - https://ifr.org/img/office/Service_Robots_2016_Chapter_1_2.pdf
5. Статистически данни за сервизните работи - https://ifr.org/downloads/press/02_2016/Executive_Summary_Service_Robots_2016.pdf
6. Статистическите данни на ООН <https://esa.un.org/unpd/popdev/Profilesofageing2015/index.html>
7. M. Hans ; B. Graf ; R.D. Schraft - Robotic home assistant Care-O-bot: past-present-future, Robot and Human Interactive Communication, 2002. Proceedings. 11th IEEE International Workshop on, 27-27 Sept. 2002, Berlin, Germany
8. Schraft, R. D.; Graf, B.; Traub, A.; John, D.: "A Mobile Robot Platform for Assistance and Entertainment". In Industrial Robot Journal, Vol. 28, 2001, pp. 29-34.
9. Роботът Pepper - <https://www.ald.softbankrobotics.com/en/cool-robots/pepper>
10. Робот за операции „Да Винчи“ - <http://www.davincisurgery.com/>
11. R. RIENER, "Control of robots for rehabilitation," EUROCON 2005-The International Conference on Computer as a Tool, Serbia & Montenegro, Belgrade, vol.I, pp. 33-36, 2005
12. H. I. Krebs, B. T. Volpe, M. L. Aisen, and N. Hogan, "Increasing productivity and quality of care: Robot-aided neuro-rehabilitation," Journal of Rehabilitation Research and Development, vol.37, pp. 639-652, 2000.
13. Робот за рехабилитация на Toyota: Welwalk WW-1000 - <https://www.forbes.com/sites/bertelschmitt/2017/04/12/toyota-sends-robots-to-the-hospital/#1adc2841702e>
14. PR2 - <http://www.willowgarage.com/pages/pr2/overview>
15. Care-O-bot 4 - <http://www.care-o-bot-4.de/>
16. Asimo - <http://asimo.honda.com/>
17. Цени на някои сервизни работи - <https://www.smashingrobotics.com/thirteen-advanced-humanoid-robots-for-sale-today/>
18. Проект KSERA - www.ksera-project.eu
19. Проект CompanionAble – www.companionable.net
20. Проект FLORENCE - www.florence-project.eu
21. Проект SRS - www.srs-project.eu
22. Проект MobiServ - www.mobiserv.info
23. Проект ACCOMPANY - <http://accompanyproject.eu>
24. Проект DALi- www.ict-dali.eu
25. Проект Robot-Era - <http://www.robot-era.eu/robotera/>
26. Проект DOMEО - www.aal-domeo.eu
27. Проект ALIAS - www.aal-alias.eu
28. Проект Silver - <http://www.silverpcp.eu/>
29. Bräunl, Thomas (2008). *EMBEDDED ROBOTICS- Mobile Robot Design and Applications with Embedded Systems*, Springer-Verlag, Berlin Heidelberg.
30. Bräunl, Thomas (2008). *EMBEDDED ROBOTICS- Mobile Robot Design and Applications with Embedded Systems*, Springer-Verlag, Berlin Heidelberg.

31. Borenstein, Johann and Liqiang Feng, "Measurement and Correction of Systematic Odometry Errors in Mobile Robots," in *Transactions on Robotics and Automation*, 1996.
32. E. B. Mathew, D. Khanduja, B. Sapra, B. Bhushan, „Robotic arm control through human arm movement detection using potentiometers“, Recent Developments in Control, Automation and Power Engineering (RDCAPE), 2015 International Conference on, 12-13 March 2015
33. Сензор Kinect, https://msdn.microsoft.com/en-us/library/hh973078.aspx#Depth_Ranges. Accessed 10 04 2017
34. Shivarov, N.; Educational robots and flexible manufacturing systems for use in training; United Nations, Economic Commission for Europe; Symposium on Management Training Programs and Methods: Implications of New Technologies. Geneva, 17-19 November 1987
35. Операционна система ROS - <http://www.ros.org/wiki/>
36. П. Нортън, Мрежи, SAMS 1999
37. Х. Остерло, TCP/IP – Пълно ръководство, SAMS 2002
38. М. Лутз, Д. Ашер, Да научим Python, O'Reilly 2006
39. J. Roberge, S. Brandle, D. Whittington, A Laboratory Course in C++ Data Structures, Jones and Bartlett Publishers, Sudbury, Massachusetts, 2003
40. Seder, M.; Macek, K.; Petrovic, I. (2005). An integrated approach to real time mobile robot control in partially known indoor environments. Proceeding of the 31st Annual Conference of the IEEE Industrial, Electronics Society, pp.1785.
41. Khatib, O. (1986). Real time obstacle avoidance for manipulators and mobile robots. The International Journal of Robotics Research, Vol.5, Issue 1, Spring 1986, pp. 90-98, ISSN 0278-3649.
42. Borenstein, J. & Koren, Y. (1990). Real-time obstacle avoidance for fast mobile robots in cluttered environments, proceeding of the IEEE International Conference on Robotics and Automation, Vol. 1, pp. 572-577, ISBN 0-8186-9061-5, Cincinnati, 13-18 May 1990, OH, USA.
43. Borenstein, J. & Koren, Y. (1991). The vector field histogram – fast obstacle avoidance for mobile robots, IEEE Transactions on Robotics and Automation, Vol. 7, Issue 3, June 1991, pp. 278-288, ISSN 1042-296X.
44. Minguez, J. & Montano, L.(2000). Nearness diagram navigation (ND): A new real time collision avoidance approach, proceeding of the IEEE/RSJ International Conference on Intelligent Robots and Systems, IROS'00, pp.2094-2101, 2000, Takamatsu, Japan.
45. Simmons, R. (1996). The curvature velocity method for local obstacle avoidance, Proceeding of the IEEE International Conference on Robotics and Automation, ICRA'96, pp. 3375–3382, ISBN 0-7803- 2988-0, Minneapolis MN, 22-28 April 1996, USA.
46. Ko, N.Y. & Simmons, R. (1998). The lane curvature method for local obstacle avoidance, Proceeding of the IEEE/RSJ International Conference on Intelligent Robots and Systems, IROS'98, pp. 1615-1621, Victoria, October 1998, Canada.
47. Fox, D.; Burgard, W. & Thrun, S. (1997). The dynamic window approach to collision avoidance, IEEE Robotics & Automation Magazine, Vol. 4, Issue 1, Mar 1997, pp. 23-33, ISSN 1070-9932.
48. Riisgaard, S. & Rufus, M. B. (2007).SLAM for Dummies, A Tutorial Approach to Simultaneous Localization and mapping.
49. O’Kane, Jason M., (2013). A Gentle Introduction to ROS, University of South Carolina, Columbia.

50. Foote, Tully, "tf: The transform library", Technologies for Practical Robot Applications (TePRA), 2013 IEEE International Conference on 2013, ISSN - 2325-0526.
51. ROS, "gmapping," ROS.org, [Online]. Available: <http://wiki.ros.org/gmapping>.
52. ROS, "Setup and Configuration of the Navigation Stack on a Robot," ROS.org, [Online]. Available: <http://wiki.ros.org/navigation/Tutorials/RobotSetup>.
53. Borenstein, Johann and Liqiang Feng, "Correction of Systematic Odometry Errors in Mobile Robots," in IROS '95, Pittsburgh, 1995.
54. J. a. F. L. Borenstein, "UMBmark: A Benchmark Test for Measuring Odometry Errors in Mobile Robots," in *SPIE Conference on Mobile Robots*, Philadelphia, 1995.
55. Вградено измервателно устройство - http://en.wikipedia.org/wiki/Inertial_measurement_unit
56. P. Viola and M. Jones, "Rapid object detection using a boosted cascade of simple features," in IEEE Comp. Soc. Conf. on Computer Vision and Pattern Recognition. CVPR 2001, vol. 1. IEEE, 2001, pp. 1-511.
57. Rainer Lienhart and Jochen Maydt. An Extended Set of Haar-like Features for Rapid Object Detection. IEEE ICIP 2002, Vol. 1, pp. 900-903, Sep. 2002.
58. Ahonen, T., Hadid, A., and Pietikainen, M. Face Recognition with Local Binary Patterns. Computer Vision - ECCV 2004 (2004), 469–481.
59. <http://web.archive.org/web/20040829092603/http://www.dcs.qmul.ac.uk:80/research/vision/publications/papers/bmvc97/node1.html>
60. https://en.wikipedia.org/wiki/David_H._Hubel
61. Kanade, T. Picture processing system by computer complex and recognition of human faces. PhD thesis, Kyoto University, November 1973.
62. Brunelli, R., Poggio, T. Face Recognition through Geometrical Features. European Conference on Computer Vision (ECCV) 1992, S. 792–800.
63. Ahonen, T., Hadid, A., and Pietikainen, M. Face Recognition with Local Binary Patterns. Computer Vision - ECCV 2004 (2004), 469–481.
64. Shkenderov I., **Chivarov, N.**, and V. Galabov. Synthesis of Power-Polynomial Motion Laws; Problems of Engineering Cybernetics and Robotics, Vol. 59, 2008, pp. 74–81, Marin Drinov publishing house, ISSN 0204-3848
65. X-bee модул - <http://www.digi.com/products/wireless-wired-embedded-solutions/zigbee-rf-modules/point-multipoint-rfmodules/xbee-series1-module>
66. Светлин Наков, Веселин Колев, Въведение в програмирането със C#
67. "Django documentation," Django Software Foundation, [Online]. Available: <https://docs.djangoproject.com/en/1.10/>.
68. S. Ekvall, P. Jensfelt, D. Kragic, "Integrating Active Mobile Robot Object Recognition and SLAM in Natural Environments", Proc. IEEE/RSJ Int. Conf. Intelligent Robots and Systems, pp. 5792-5797, 2006.
69. W. Mustafa, N. Pugeault, N. Krüger, "Multi-View Object Recognition using View-Point Invariant Shape Relations and Appearance Information", IEEE International Conference on Robotics and Automation, (ICRA), Karlsruhe, Germany May 6-10, 2013.
70. M. Lutz, D. Stampfer, C. Schlegel, "Probabilistic Object Recognition and Pose Estimation by Fusing Multiple Algorithms", IEEE International Conference on Robotics and Automation (ICRA), Karlsruhe, Germany May 6-10, 2013.
71. S. Ye, K. Suzuki, Y. Suzuki, M. Ishikawa, M. Shimojo, "Robust Robotic Grasping Using IR Net-Structure Proximity Sensor to Handle Objects with Unknown Position and Attitude", Proc. IEEE Int. Conf. on Robotics and Automation, pp. 3271-3278, 2013.

72. S. Arimoto, S. Kawamura, F. Miyazaki, "Bettering Operation of dynamic systems by learning: A new control theory for servomechanism of mechatronics systems", Proc. of 23rd Conference on Decision and Control, Las Vegas, NV, pp. 1064-1068, (1984).
73. R.W. Longman, "Iterative learning control and repetitive control for engineering practice", International Journal of Control, Vol. 73, No. 10, pp. 930-954, (2000).
74. K. Delchev; Iterative learning control for robotic manipulators: A bounded-error algorithm; International Journal of Adaptive Control and Signal Processing; 8 December 2014
75. K. Yovchev, K. Delchev, E. Krastev, 2016, June. Computer Simulation of Bounded Error Algorithm for Iterative Learning Control. In International Conference on Robotics in Alpe-Adria Danube Region (pp. 136-143). Springer International Publishing.

Abstracts of Dissertations

Number 4, 2017

INSTITUTE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES
BULGARIAN ACADEMY OF SCIENCES

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

ИНСТИТУТ ПО ИНФОРМАЦИОННИ И КОМУНИКАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ

Брой 4, 2017

Автореферати на дисертации